

Kylväjä 50

VUODESTA 1974

LÄHETYSYHDISTYS

3/2024

**Pääkirjoitus:
Resurssit
tasapainoon!
5**

**Uudet yhteisöt
kasvattavat
lähetysvastuuseen
42-43**

**Hindutyttö putosi
kahden kulttuurin väliin
12-15**

Tässä numerossa:

26–31

KUVAREPORTAASI

Kurkistus kesään

Jyväskylässä 7.–9.6. järjestetyt kesäpäivät kokosivat lähetyksen ystävät juhlimaan 50-vuotiasta Kylvää.

KANNEN KUVA: USHA REIFSNEIDERIN ARKISTO

JUSSI VALKEALOKI

JUSSI VALKEALOKI

8–9

AJANKOHTAISTA

Viittomakielen verkkosanakirja valmistuu

Mongolian viittomakielen verkkosanakirja on iso askel kohti vähemmistöjen oikeuksien toteutumista.

24–25

VIERASKYNNÄ

Yhteinen näky

Daniel Nummela: Kirkon tulevaisuus riippuu lähetystehtävän hoitamisesta.

38–39

LÄHETYSKUMPPANUUSNEUVOTTELUT

Diasporatyö ja Mongolia

Kylväjä toi kirkon supertapaamisen agendalle Mongolian luterilaisen kirkon ja liikkeellä olevat kansat.

40–41

ME MATKAKUMPPANIT

Haaveina arjen hyvät hetket

Kylväjässä tavoitellaan tavallista elämää, joka on kiitollista ja ilosanoman täyttämää.

”

"Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi."

GAL. 3:27–28

IMB PHOTOS

Suuri epätasapaino

JUKKA KÄÄRIÄINEN

jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Evangeliumi on levinnyt jokaiselle mantereelle. Monista saavutuksista huolimatta globaalien kirkon näyssä ja resurssien käytössä on edelleen *suuri epätasapaino*. Jos Kristuksen kirkko pyrkii tosissaan toteuttamaan Herransa lähetyksensä, epätasapainoa tulisi korjata. Mitä tarkoitan?

Globaali kirkko käyttää 99 prosenttia resursseistaan niiden parissa, joita evankeliumi on jo tavoittanut. Eli jäseniinsä. Maailmassa on liki 3 miljardia ihmistä ja yli 7 000 ihmisryhmää, joita evankeliumi ei ole tavoittanut. Maailman 435 000 lähetystyöntekijästä ainoastaan kolme prosenttia (15 000) työskentelee näiden tavoittamattomien parissa. Globaali kirkko käyttää vain yhden prosentin talousvaroistaan ja kolme prosenttia henkilöstöresursseistaan tavoittamaan työhön. Kylväjässä ja Lausannen liikkeessä olemme jo 50 vuotta olleet osa tätä yhden ja kolmen prosentin liikettä. Suuri epätasapaino on myös suuri mahdollisuus.

Apostoli Paavali kertoi roomalaisille oman työnäkynsä: ”Olen pitänyt kunnia-asianani olla julistamatta evankeliumia niillä seuduilla,

joilla Kristuksen nimi jo tunnetaan, jotta en rakentaisi toisen laskemalle perustukselle” (Room. 15:20). Vaikka tunnistamme olemassa olevien kirkkojen parissa tehdyn työn tärkeyden, Kylväjässä keskitymme Paavalin tavoin tavoittamattomiin.

Myös Jeesuksella oli yhden prosentin työnäky. ”Jos [Hyvällä Paimenella] on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne 99, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen” (Luuk. 15:4). Synnitön Jumalan Karitsa kantoi maailman synnit. Viaton tuomittiin. Elävä Vesi janoi. Maailman valo sammutettiin. Ikuinen, kaikkivaltias Jumala alentui kuolemaan. Mikä suuri vääryys! Se, mikä tuntuu resurssien tuhlaamiselta, tuhlataan meidän syntisten hyväksi.

Jeesus sanoi: ”Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän. Pyytääkää siis herraa, jolle sato kuuluu, lähettämään väkeä elonkorjuuseen” (Matt. 9:37–38). Jotta Kylväjä voi tulevaisuudessa lähettää lähetystyöntekijöitä, meidän tulee korjata, jos ei suuri, niin todellinen, taloudellinen epätasapainomme. Työ Jumalan valtakunnan

leviämisen hyväksi rakentuu vakaalle ja kestäväälle pohjalle. Sellainen pohja rakennetaan Jumalan uskollisen kutsun kuulemisesta, rukouksesta, kumpuunpanuudesta ja uskollisesti lahjoitetusta taloudellisesta tuesta.

Kylväjän tilanne on tiukka. Tarvitsemme juuri nyt työn tukijoita. Jos sydämesi syttyy tavoittamattomien tavoittamiselle, jos haluat olla mukana lähetyksensä suuren epätasapainon korjaamisessa, tule kulkemaan kanssamme!

JUKKA KÄRIÄINEN

Vammaisille naisille parempaa elämää Addis Abebassa

Kylväjä aloittaa ensi vuonna Etiopiassa uuden kehitysyhteistyöhankkeen ulkoministeriön hanketuella. Bangladeshissa on puolestaan jäähyväisten aika. Suomen ulkoministeriö julkisti kesäkuussa hankehaun päätökset. Kylväjä sai rahoituksen kahdelle hankkeelle, joista toinen on uusi avaus Etiopiassa vuosille 2025–2028.

Hanke parantaa maan pääkaupungin Addis Abeban laitamalla asuvien vammaisten naisten mahdollisuuksia ihmisarvoiseen elämään. Paikallisena yhteistyökumppanina toimii luterilaisen Mekane Yesus -kirkon kehitysyhteistyöstä vastaava elin.

Kylväjällä on pitkä kokemus kehitysyhteistyöstä Etiopiassa. Työ aloitettiin heti Kylväjän perustamisen jälkeen 50 vuotta sitten yhteistyössä norjalaisen luterilaisen kumppanijärjestön (NLM) kanssa.

Etiopiassa työskentelevä Kylväjän kehitysyhteistyöntekijä **Daniel Tegene** pitää uutta hanketta erittäin tärkeänä.

– Tämä on merkittävä askel kohti tasa-arvoisempaa ja inklusiivisempaa yhteiskuntaa. Vammaiset naiset ovat usein yhteiskunnan marginaalissa, ja tämä projekti antaa heille mahdollisuuden parantaa elämänlaatuaan, saada tietoa oikeuksistaan ja osallistua aktiivisemmin yhteiskuntaan, Tegene iloitsee.

Muutoksia Mongoliassa ja Bangladeshissa

Ulkoministeriö hyväksyi myös viittomakielen jatkohankkeen Mongoliassa. Ulkoministeriö on antanut Kylväjälle tunnustusta Mongolian viittomakielen ja kuurojen oikeuksien hyväksi tehdystä työstä. Syyskuussa julkistettiin Mongolian viittomakielen verkkosanakirja.

Kylväjän kaksi hanketta Bangladeshissa ja kaksi hanketta Mongoliassa päättyvät suunnitellusti vuonna 2024.

Hanketuen jatkuminen Mongoliassa on hallintoon liittyvien epäselvyyksien vuoksi epävarmaa. Jatkumisen edellyttää, että kumppanijärjestön kanssa käynnissä olevat selvitykset viedään loppuun ja ulkoministeriö hyväksyy ne.

IMB PHOTOS

– Mongolian selvitys on saatava onnistuneesti eteenpäin, muuten kumppanijärjestön työn jatkuminen on vaakalaudalla, sillä Kylväjä on toistaiseksi ollut sen ainoa rahoittaja, apulaislähetysjohtaja **Hanna Lindberg** sanoo.

– Tällä on vaikutuksia tuhansien ihmisten elämään ja Mongolian viittomakielen kehittämiseen, hankevastaava toteaa.

Bangladeshissa päättyy kaksi hanketta vuodenvaihteessa. Parhaillaan pohditaan, päättyykö Kylväjän kehitysyhteistyö kumppanijärjestö BLM-F:n kanssa kokonaan vai jatketaanko siellä pienen omaraahoitteisen hankkeen parissa.

FLOM on nyt Sower International

Kylväjän englanninkielinen nimi "Finnish Lutheran Overseas Mission" on osoittautunut joissakin konteksteissa hankalaksi. Viittaukset kristillisyyteen ja kirkkokuntaan voivat olla este yhteistyölle ja lupien saamiselle. Kylväjän kevätkokous on näistä syistä päättänyt, että järjestön englanninkielinen nimi on "Sower International".

IMB PHOTOS

Pelastushistoriaa ja kulttuurien välistä palvelua

Marraskuun toisena viikonloppuna 8.–9.11. Kylväjän koulutusmoduulin aiheena on Raamatun pelastushistoria. Kahden päivän aikana tarkastellaan kristinuskon juutalaisia juuria, Israelin valintaa ja tehtävää sekä alkukirkkoa ja uskontunnustuksia.

Joulukuussa 13.–14.12. pureudutaan kulttuurien väliseen palveluun. Tämä moduuli tarjoaa välineitä yhteistyöhön muista kulttuureista ja tunnustuskunnista tulevien ihmisten kanssa.

Kouluttajat avaavat muun muassa sitä, millaisia ulottuvuuksia kulttuuriin kuuluu, millaista on kristityn ammattilaisen kulttuurisensitiivisyys, mitä on hyvä ottaa huomioon monikulttuurisessa tiimissä ja miten tulla toimeen kulttuurishokin ja -stressin kanssa.

Koulutuksiin ilmoittaudutaan viimeistään koulutusviikonloppua edeltävänä maanantaina.

Kylväjän koulutusvastaava **Elisa Greye** kertoo, että moduulimuotoinen koulutus on herättänyt kiinnostusta myös muissa järjestöissä. Mukaan on tullut ja tulossa ihmisiä hyvin erilaisista elämäntilanteista ja taustoista.

[Lue lisää: kylvaja.fi/koulutukset](https://kylvaja.fi/koulutukset)

Työryhmän jäsenet M. Ganbaatar, P. Ganjargal ja B. Byambasuren kuvaavat viittomia verkkosanakirjaa varten.

Viittomakielen sanakirja valmistuu Mongoliassa

Mongolian viittomakielen verkkosanakirjan valmistumista juhliitaan vuoden lopulla Ulaanbaatarissa. Sanakirja muistuttaa, että erilaisten ryhmien mahdollisuus osallistua tekee yhteiskunnasta paremman kaikille.

Neljä mongolialaista kuuroa alkoi vuonna 2021 kiertää kotimaansa kylissä ja kaupungeissa tallentamassa maan kuurojen ja kuulovammaisten käyttämiä viittomia. Tätä ennen he olivat saaneet koulutusta viittomakielen tutkimiseen.

Viittomien videointi, analysointi ja kääntäminen mongolian kielelle on tuottanut ensimmäisen Mongolian viittomakielen verkkosanakirjan, joka julkistetaan loppuvuodesta Ulaanbaatarissa.

Sanakirja hyödyttää maan noin 13 000 kuuron ja kuulovammaisen lisäksi koko yhteiskuntaa, Lähetysyhdistys Kylväjän hankevastaava kertoo.

Verkkosanakirja on osa Kylväjän kehitysyhteistyötä Mongoliassa. Ulkoministeriön tukeman hankkeen tavoitteena on muun muassa kuurojen yhteisön kielellisen identiteetin vahvistaminen.

– Viittomakielityössä on kyse oikeuksien toteutumisesta, ilman kieltä kuurot ja kuulovammaiset ihmiset jäävät ulkopuolelle ja heitä jätetään ulkopuolelle. Kyse ei ole vain mahdollisuudesta osallistua, hankevastaava muistuttaa.

Sanakirja sisältää yli 2 000 viittomaa. Työntekijöistä ja vapaaehtoisista koostuva ryhmä on paitsi koonnut, analysoinut ja videoinut viittomat, myös tuottanut viittomien mongoliankieliset vastineet.

Verkkosanakirjan valmistuttua yhteistyö jatkuu kouluttamalla viittomakielen tulkkeja ja vahvistamalla kuurojen järjestöjä.

– Neljä vuotta kestänyt sanakirjatyö on vasta alkua. Seuraava askel on jalkauttaa tästä syntynyt tietous viittomakielestä kuurojen yhteisöön ympäri Mongoliam, hankevastaava kertoo.

Kielitietoisuus lisää kuurojen mahdollisuuksia ajaa omia oikeuksiaan. Hankkeen vanhempi viittomakielen asiantuntija **Arttu Liikamaa** toteaa, että tavoitteena

Äidit kohtaavat Japanissa

Musiikkityössä Kobessa työskentelevä **Mari-Kaisa Auvinen** on solminut uusia ystävyysyksiä moniin äiteihin. Vauvojen vanhemmuus yhdistää.

Radiotoimittaja Elina Tuohisto-Kokko: ”Rehellisyys on parasta”

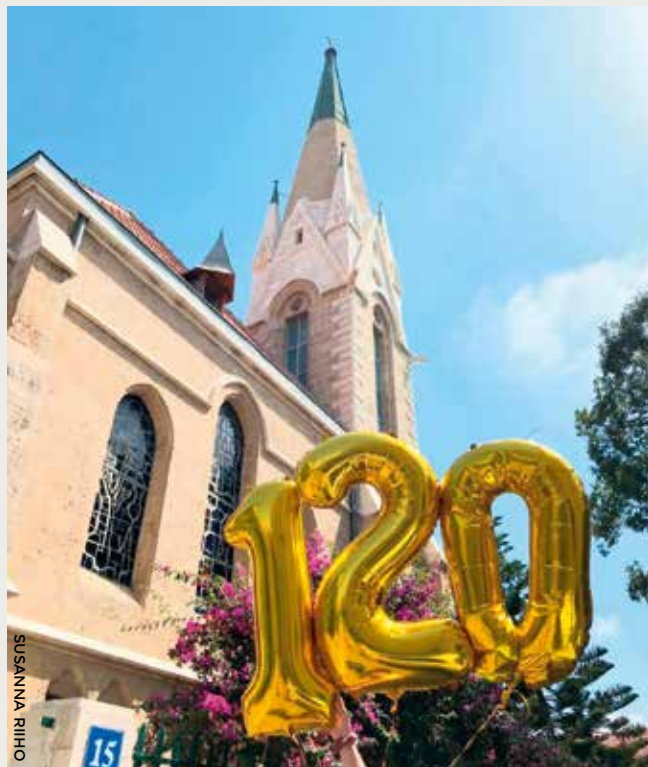
Toimittaja **Elina Tuohisto-Kokko** on tehnyt yli kaksisataa Kylväjän työstä kertovaa Lähetysvarti-ohjelmaa, joita lähetetään Radio Deissä joka sunnuntai. Viidessä vuodessa lähetystyöntekijöiden elämänkaaret ovat tulleet tutuiksi.

– Minua ilahduttaa rehellisyys, jolla lähetit puhuvat elämästään työalueillaan. He eivät rakenna ruusuista kuvaa rohkeasta lähetystyöntekijästä. Elämä voi olla haastavaa ja rosoista, mutta Jumala auttaa, antaa ja kantaa kaikissa olosuhteissa, Tuohisto Kokko sanoo.

Radiotoimittajasta on aina uudelleen puhuttelevaa ja rohkaisevaa kuulla, kuinka erilaiset ihmiset ovat saaneet kutsun lähteä.

– He olisivat voineet jäädä kotimaahan ja elää lähellä omaisia ja ystäviä ja päästä paljon helpommalla. Mutta ei. He lähtivät, koska Jumala kutsui.

Tuoreet uutiset maailmalta sunnuntaisin klo 15.35 ja uusintana tiistain ja keskiviikon välisenä yönä klo 2.30. Ohjelmat ovat kuultavissa myös Kylväjä Podista.

Immanuel-kirkko täytti 120 vuotta

Tel Avivin vanhassa kaupungissa sijaitseva Immanuel-kirkko täytti kesäkuun alussa 120 vuotta. Ennen kirkon rakentamista silloisessa Jaffan kaupungissa eläneet saksalaiset kokoontuivat ja rukoilivat puutaloissa. Kun Saksan keisari Wilhelm II tuli vierailulle Ottomaanien hallitsemaan Palestiinaan, hän rohkaisi heitä rakentamaan kirkon. Pyhäkkö valmistui kuusi vuotta keisarin vierailun jälkeen, ja se avattiin kesäkuussa 1904. Nykyään rakennus toimii yhdeksän eri seurakunnan kokoontumispaikkana. Tasavuosia juhlistettiin viime kesäkuussa juhla- ja musiikkilähtöillä ja sellokonsertilla. Kylväjä on mukana Immanuel-kirkon toiminnasta vastaavassa yhteistyöverkostossa.

42
on tänä syksynä Kylväjän
lähetystyöntekijöiden lukumäärä.

Lähettiliikennettä

Gunilla ja **Magnus Riska** palasivat kesällä Suomeen. Magnus jatkaa opetustyötä Etiopian Tabor Evangelical Collegessa pääosin Suomesta käsin. **Danielin** työkausi jatkuu lokakuussa Etiopiassa. Lähettiliikennettä on myös työalueille Keski- ja Itä-Aasiassa. Kesällä työhön siunattu perhe on lähdössä Etu-Aasiaan. **Kaisa** ja **Simon Golding** ovat siirtyneet Britanniaan jatkamaan kansainvälistä diasporatyötä.

Henkilöstömuutoksia

Tuottajana toiminut **Hanna Räsänen** siirtyi toukokuussa Alfa palvelukseen. Viestintäpäällikkönä toiminut **Mari Turunen** siirtyi pois Kylväjän palveluksesta kesäkuussa. Pitkän uran tehnyt lähettikuraattori **Raija Hämynen** eläköityi kesällä. Hankevastaava **Eeva H.** palasi perhevapaalta KYT-tiimiin. Erityisasiantuntija **Eero Horstia** jatkaa vuoden loppuun 20 % työosuudella. Vapailta ovat palanneet KYT-hankekoordinaattori **Saara Pekkola**, Mongolian työntekijä **Ella Henriksson** sekä Japanin työntekijä **Johanna Perendi**. Etiopian työntekijä **Gunillan Riskan** työsuhde päättyi elokuussa hänen palattuaan seurakuntatyöhön.

Kehitä itseäsi kristittynä vaikuttajana

Maanmuuttajat-koulutuksen kolmas vuosikurssi käynnistyy tammikuussa 2025. Koulutus tarjoaa ainutlaatuisen ikkunan johtajuuteen sekä yhteisön, jossa voi kehittyä kristillisenä vaikuttajana ja vastuunkantajana. Johtajuutta lähestytään jokaisen osallistujan oman kutsumuksen näkökulmasta.

Sisällöt pohjautuvat Raamattuun ja kristilliseen ihmiskuvaan. Monimuoto-opetuksena järjestettävä vuoden kokonaisuus tarjoaa johtamisoppia, joka tukeutuu tutkittuun tietoon ja vankkaan kokemukseen. Se näyttää myös johtamisen uudet haasteet globaalissa ja nopeasti muuttuvassa maailmassa. Sisältöön kuuluu henkilökohtaisesti ohjattu johtamisprojekti.

Lähijaksoja järjestetään Perheniemen evankelisessa opistossa Kouvolassa sekä tapahtuma- ja leirikeskus Enä-Sepässä Vihdissä.

Kouluttajina toimivat muun muassa muutoksenohjaaja, KT **Juha Parkkinen**, pääsihteeri, yhteisöpedagogi, työnohjaaja, TM **Jussi Miettinen**, erikoisasiantuntija, KM **Taneli Skyttä** ja työhyönteisövalmentaja, TM, VTK, psykoterapeutti **Riikka Korpinen**.

Koulutuksen järjestävät Lähetysyhdistys Kylväjä, Opiskelija- ja koululaislähetys sekä Perheniemen evankelinen opisto.

Tutustu tähän ja muihin kiinnostaviin koulutuksiin:
koulutukset365.fi.

Tampereella 24. elokuuta järjestetty Glow-festivaali toi yhteen 9 000 kristittyä yli kirkkokuntarajojen.

Estradilla nähtiin kotimaisen gospelin merkittävimmät laulut ja artistit kautta aikojen. Loppuunmyyty tapahtuma pidettiin nyt ensimmäistä kertaa. Kylväjä oli mukana kertomassa tavoittamattomista kansoista. Oman nuotiopaikkamökin avulla havainnollistimme sitä, että noin 3 miljardia ihmistä ei vielä ole kuullut Jeesuksesta. Kuvassa verkostokoordinaattori **Marjo Hegli** (vas.), seurakuntatyön koordinaattori **Annina Rautalahti**, verkostojohtaja **Tanja Hirvilammi** sekä lähetysjohtaja **Jukka Kääriäinen**. Ensi vuonna Glow-tapahtuma järjestetään 22.8.2025.

Muutoksia Kylväjä-lehdessä

Kylväjä-lehdessä ei enää julkaista tapahtumakalenteria. Tapahtumat ovat edelleen nähtävillä Kylväjän verkkosivuilla osoitteessa kylvaja.fi/tapahtumakalenteri. Verkkosivuilla tiedot on mahdollista pitää jatkuvasti ajan tasalla. Kylväjän uusilta verkkosivuilta tilaisuuksien etsiminen ja löytäminen on aiempaa helpompaa. Posti- ja painatuskustannusten nousun vuoksi vuoden viimeinen lehti 4/2024 ilmestyy kahdeksansivuisena joulutervehdyksenä. Tervehdyksen ilmestymispäivä on 11. joulukuuta.

Pahoittelemme muutoksista mahdollisesti aiheutuvaa mielipahaa. Vuonna 2025 lehti ilmestyy jälleen tuttua lukupakettina.

”Kadun sitä, että hylkäsin juureni”

....

Entinen hindu Usha Reifsnider lähti Jeesuksen seuraan ja asui kaksi vuotta kadulla. Kääntynyt putosi kahden kulttuurin väliin. Euroopan Evankelisen Allianssin johtajan tarinasta olisi voinut kehkeytyä toisenlainen, jos seurakunta olisi suhtautunut kunnioittavammin hänen etniseen taustaansa.

Tummat tytöt eivät tuoksuneet hyvältä. Suoraan sanottuna he haisivat, mutta lasten usko-va opettaja tuskin huomasi sitä. Hän kuljetti heitä autollaan kirkkoon, jonka pyhäkoulu on jäänyt **Usha Reifsniderin** mieleen elämän käännekohtana.

Kotona oltiin iloisia, kun suuren perheen ahtaaseen huoneistoon tuli hetkeksi enemmän tilaa. Ja olihan jumalista oppiminen aina arvokasta, temppeleimusiikkoina toimivat vanhemmat ajattelivat. Jeesus sijaitsi arvostetulla paikalla hindujen gurugalleriassa.

– Jos en olisi toisen polven maahanmuuttaja, joka muutti Eurooppaan, tuskin olisin tullut tuntemaan Jeesusta Vapahtajana.

Reifsnider kertoi tarinaansa kesäkuussa Kylväjän missiologisessa symposiumissa Jyväskylässä. Hän muisteli, kuinka parikymppinen valkoinen nainen opetti tummille tytöille lastenkirkossa Jeesuksen kuolemasta, ylösnousemuksesta ja sovitukselta.

Sydän syrjittyjen puolella

Vähintään yhtä koskettavaa oli opettajan asenne. Hän tunnisti brittiläisen yhteiskunnan katseen, joka painoi en-

tisistä alusmaista muuttaneita yhtä paljon kuin aineellinen huono-osaisuus.

– Hän näki, että meitä kohdeltiin julmasti ja muukalaisina.

Perheen köyhyys ei ollut yritteliäisyyden puutetta. Vanhemmat pitivät kadunkulmassa kauppaa, jonka tuotosta iso osa oli lähetettävä sukulaisille Intian Gujaratiin.

Pyhäkoulunopettaja tiesi, että tytöt kävivät vanhempiensa kanssa myös hindutemppelissä, mutta ei koskaan sanonut siitä mitään ikävää.

– Hän luotti siihen, että Pyhä Henki vaikuttaisi kyllä sen minkä tahtoi.

Nykyisin Euroopan Evankelisen Allianssin toisena johtajana toimiva Reifsnider on pitänyt kiinni lapsuudessaan oppimastaan luottamuksesta Hengen työhön.

– Sama voima, joka herätti Kristuksen kuolleista, vaikuttaa edelleen jokaisessa uskovassa. Ja maailmassa on nyt enemmän uskovia kuin on ollut koskaan aiemmin. Meidän ei pidä ajatella, etteivät ihmiset halua kuulla Jeesuksesta. Pyhä Henki tekee sen mahdolliseksi!

Helluntain kulttuuri-ihme

Symposiumin lavalla kauniissa intialaisessa mekossa seisova julistaja pääsee yhteen lempiaiheistaan. Se on eri-

laisten yhteys, joka syntyi helluntaina Pyhän Hengen vuodattamisen jälkeen.

– Jokainen kuuli omalla kielellään Jumalan suurista teoista. Kieli ja kulttuuri kuuluvat yhteen.

Reifsnider uskoo, että hänen tiensä on ollut helppompina kuin monella muulla vähemmistöön kuuluvalla Britanniassa. Hänellä on kaunis brittiaksentti ja Oxfordista saatu tohtorintutkinto. Nuorena uskovana hän sisäisti seurakunnassa ääneen lausumattoman käsityksen, että kristinusko on eurooppalaista ja kristityksi tuleminen eurooppalaistumista.

– Ajattelin, että minun on pukeuduttava ja puhuttava kirkon ihmisten tavalla. Koin, että vereni perintö oli vähäisempi kuin valkoisten kristittyjen veren perintö.

Hyttäviä hylkäämisiä

Usha sai 15-vuotiaana kasteen. Joku kertoi siitä tuoreeltaan hänen vanhemmilleen kadunkulman pikkukaupassa. Seurasi tiukka debatti.

”Missäs olet ollut?” isä kysyi.

”Kirkossa”, tytär vastasi.

”Mitäs teit siellä?”

”Sain kasteen.”

Isän kämmen läimähti Ushan kasvoille.

”Ei haittaa”, tytär vastasi uhmakkaana, ”minulla on nyt teitä parempi perhe!”

Uusi perhe ei kuitenkaan ymmärtänyt, miten suuria odotuksia siihen kohdistui.

– Olin heille sisko vain sunnuntaina kirkossa ja viikolla rukoukokouksessa. Asuin kaksi vuotta kadulla.

Usha Reifsniderin tietojen mukaan Britanniassa on vain noin 300 gujarati-kristittyä.

– Suurin osa heistä on tullut uskoon suhteiden kautta, suurinta osaa heistä on vainottu, eivätkä seurakunnat tiedä, miten olla heille perhe.

Reifsniderin vanhemmat puolestaan kokivat, että kristinusko oli vienyt heiltä heidän tyttärensä, joka oli houkuteltu hylkäämään juurensa.

Monta identiteettiä

Myöhemmin tytär ymmärsi, että Jeesuksen seuraaminen ja gujarati-identiteetti sopivat hyvin yhteen. Hän on pahoillaan siitä, että kristityt rajoittavat Pyhän Hengen työtä pitämällä yllä kulttuurisia normeja, joita ei löydy Raamatusta.

Nykyisin Reifsnider esittelee itsensä gujarati-ryhmään kuuluvana Jeesuksen seuraajana. Hänen vanhempansakin löysivät Kristuksen muutettuaan takaisin Intiaan.

– Julistamme evankeliumia ja kehotamme ihmisiä seuraamaan Jeesusta, vaikka se maksaisi heille koko entisen elämän. Mitä olet valmis antamaan sen tilalle? Olemmeko yhteisö, joka näkee kärsivän kirkon?

Usha Reifsnider

Usha Reifsnider ja hänen miehensä, diasporan teologiaan erikoistunut missiologi **Matthew Reifsnider** ovat tehneet lähetystyötä vuodesta 1988. Usha Reifsniderilla on maisterin tutkinto teologiasta ja tohtorin tutkinto kulttuuriantropologiasta. Hän toimii Euroopan Evankelisen Allianssin toisena johtajana ja Centre for Missionaries from the Majority World (CMMW) –järjestön johtajana.

Missiologisen symposiumin jälkeen puhe jatkuu haastatteluna kahden kesken. Reifsnider muistuttaa, että yhteisö ei ole sana, jonka voi heittää helposti. Yhdenlaista uskovien yhteisöllisyyttä hän oppi lapsena katolilaisilta naapureiltaan. Rouva **McHugh** opetti Ushan äitiä paistamaan joulukalkkunaa.

– Hän tuli meille ennen aattoyön messua tarkistamaan kalkkunan ja uudelleen jouluaamuna katsomaan, oliko lintu paistunut hyvin.

Repaleisten rakkautta

Reifsniderille Kristus on lunastaja, vapahtaja ja huolenpitäjä, joka kutsuu olemaan Jumalan Pojan kasvot toisille ihmisille.

– Kristuksen seuraajina ja osana hänen ruumistaan täällä maan päällä meillä on valtava vastuu.

Tohtori muistuttaa, että Kristuksen ruumis on tehnyt hyvää eri puolilla maailmaa jo kahden tuhat vuoden ajan. Se on tuonut hyvän uutisen ylläpitämällä kouluja, sairaaloita ja orpokoteja. Toisaalta rakkaus sekä maailmaa että toisia kristittyjä kohtaan on ollut aina puutteellista.

– Olemme jakautuneet ja usein huono esimerkki Raamatun Jeesuksesta. Vaikka uskomme, että ihmiskunta on luotu Jumalan kuvaksi, olemme rakentaneet hierarkian, joka ei ole syntynyt raamatuntulkinnasta vaan ahneudesta.

Raamatun kokonaisuuden kanssa eläminen ohjaa rakkauteen, mutta usein väliin tulee kulttuurisidonnaisia tulkintoja, Reifsnider pahoittelee.

– Kun luin Raamatua hinduna, uskoin, että minun pitää tehdä niin kuin Jeesus sanoi. Jeesuksen opetukset johtivat siihen, että olen tänään kristitty. Nyt teologina ja kulttuuriantropologina minun on oltava tietoinen siitä, että opettamani teologia on rajallista, koska opin sen länsimaisten linssien läpi.

Intian Siprajoelle tullaan henkistä puhdistautumista varten Kumbh Mela –festivaalin aikana, joka on muinainen hindulainen juhla. Hindulaiset uskovat, että pyhä kylpy joen vedessä pesee heidän syntinsä pois. Uskovina tiedämme, että syntien puhdistus tulee vain Jeesuksen Kristuksen verestä.

Kolonialismin historia herättää

Jokainen paikka, jossa Usha Reifsnider on asunut ja työskennellyt, on muuttanut hänen teologiaansa ja laajentanut hänen ymmärrystään Jumalan valtakunnasta.

Nykyään hän tutkii valtakunnan ihmeitä mielellään terroristi-Saulin ja portto Rahabin seurassa. Kolonialismin historiaan paneutuminen on puolestaan saanut hänet ymmärtämään vanhempiaan.

– Nuorena minulle opetettiin kirkossa, että vanhempani eivät olleet Jeesuksen puolella ja olivat siksi vihollisiani. Nyt ymmärrän, miten vanhempani ja heidän esi-isänsä kärsivät brittien käyttäessä kristinuskoa omiin tarkoituksiinsa.

Reifsniderin mielestä länsimaiden kristittyjen olisi hyvä katsoa rohkeasti riiston historiaa. Olisi syytä lopettaa hindujen näkeminen kristinuskon vihollisina ja ottaa vakavasti kääntymiseen tähtäävän toiminnan aiheuttamat sosiaaliset ongelmat. Tämä koituisi evankeliumin hyödyksi eikä haitaksi, sillä totuus tekee vapaaksi.

Taivaan hyvyttä

Eläikeikää lähestyvän tyttären on ollut vaikea antaa itselleen anteeksi, että hän hylkäsi nuorena perheensä

”

Olisi syytä lopettaa hindujen näkeminen kristinuskon vihollisina.

ja hinduyhteisönsä eikä rakastanut hänelle annettuja ihmisiä niin kuin Jumala rakastaa heitä.

Hän katsoo tulevaan, taivaan hyvyteen, jossa rakkaudesta ei ole puutetta. Siellä valtaistuimen eteen on kokoontunut ihmisiä kaikista kielistä ja kansoista palvomaan Jeesusta.

– Hän antoi meille kauniin tehtävän asuttaa taivas ihmisillä. Siksi me rukoilemme ja viemme koko evankeliumin koko maailmaan.

● ● ● ●

"Tämä ei ole lapseni"

ETIOPIA Meillä oli kerran kyydissä muslimitaustainen nuori mies nimeltä Hamad (nimi muutettu). Hän oli tullut uskoon useita vuosia aiemmin ja joutui sen tähden pakemaan perhettään. Autossa hän kertoi, että useammat hänen sisaruksistaan olivat kuolleet aivan pieninä. Minä ihmettelin syytä, ja Hamad kertoi: Pian lapsien syntymän jälkeen äiti oli vienyt heidät erään noidan luokse. Sitten tuli Hamadin vuoro. Mutta noita sanoi: "The spirit said: this child is not mine" (Henki sanoi, ettei tämä lapsi kuulu minulle). Tänä päivänä Hamad elää, voi hyvin ja etsii tietään eteenpäin tässä maailmassa.

Raamatut kelpaavat Tel Avivissa

ISRAEL Ukrainasta ja Israelista kuuluu edelleen raskaita sotauutisia. Siksi myös valonpilkahdukset ovat niin terve- tulleita. Tel Avivin Immanuel-kirkon norjalainen pastori Eyvind Volle kertoi äskettäin, kuinka koululuokka opettajansa johdolla tuli vierailulle kirkkoon tarkoituksenaan oppia kristinuskosta. Näitä ryhmiä kirkolla käy silloin tällöin. Tällä kertaa erityistä oli se, että nuoret halusivat ottaa mukaan- sa jaossa olevia Raamattuja. Kirkkoa ja messiaanista juu- talaisuutta esitelty paikallinen vapaaehtoinen joutui ensin kieltämään, koska Israelin laki kieltää alaikäisiin kohdistu- van uskonnollisen vaikuttamisen ilman vanhempien lupaa. Mutta opettajapa soitti kierroksen koteihin, ja useimmat nuoret saivat luvan viedä mukanaan Raamatun!

LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄ

Lähetyselämä täynnä yllätyksiä

SUOMI/MONGOLIA Odotimme kaksi viikkoa jännittäen ehtivätkö passimme postitse takaisin Mongolian suur- lähetystöstä Tukholmasta. Ehtiväthän ne – juuri lentoja edeltävänä päivänä. Tämä oli selkeä rukousvastaus ja iso kiitoksen aihe. Lähtömme Mongoliaan kuitenkin viiväs- tyi, kun Johannesella ollut tauti paheni yllättäen lentoa edeltävänä yönä. Jouduimme pikaisesti siirtämään lento- ja lopulta yli viikon päähän. (--) Perillä Mongoliassa olem- me tavanneet ystäviä ja tuttavain Ulaanbaatarissa kuin uudessa kodissamme Zuunmodissa. Naapuruston väki on tervehtinyt meitä ulkona hymyillen, ja olemme kierrel- leet poikien kanssa kaikki lähistöllä olevat leikki- puistot. Pojat herättävät muissa lapsissa aina ihmetystä ja ihailua. Etenkin Johannes saa pusuja ja silityksiä tytöiltä. Johan- nes on oppinut kävelemään ja Joonatan pyörimään.

Ei juhlia juhlimisen vuoksi

SUOMI/UKRAINA Yhteistyökumppanimme *Jews for Jesus* -lähetyskunnan toiminta perustuu suurelta osin juu- talaisten juhlien viettämiseen ja ihmisten kutsumiseen mukaan näihin juhliin. Ne eivät ole juhlia juhlimisen vuok- si, vaan niillä kaikilla on syvempi profeetallinen merkitys, jonka ymmärtäminen saa evankeliumin avautumaan uu- della lailla. Siksi ne ovat avain juutalaisten evankeliointiin, ja tämän yhteyden ymmärtäessään juutalaisesta ei tule kristittyä käännynnäistä vaan messiaaninen juutalainen, jonka juutalainen identiteetti on vahvempi kuin ennen.

Kohtaamisia Kreikassa

KREIKKA Käydessäni Ateenan lähistön pakolaisleirillä kaikki tapaamani Samoksen saaren kautta kulkeneet olivat käyneet myös Toivon talolla. Joku kertoi nähneensä minutkin siellä talvella. He kiittelivät hyvää ruuasta ja ihmettelivät, miten heidän mielikuvansa kristityistä oli ollut ihan väärä. Samoin se, mitä he olivat luulleet Raamatun opettavan. Eräs tänne mantereelle leireille siirretyistä, Ali-pappa, tuli tällä viikolla pyytämään kipulääkettä. Sitä ei ollut, mutta osasimme kertoa, että ”Lääkärit ilman rajoja” -järjestön pakettiauto tulisi pian avuksi. Saimme kuitenkin tarjota välipalaa ja vaatteita sekä rukoilla miehen puolesta. Kävi ilmi, että hän oli ollut 30 vuotta aiemmin töissä Kylväjän kollegamme apuna klinikalla Keski-Aasian maaseudulla! Ihmeellistä!

Ilonaiheita arjessa

JAPANI On ilo aloittaa tutustuminen Takaokan seurakuntaan. Olimme syyskuussa ensimmäistä kertaa messussa, ja meidät siunattiin tehtäväämme lähetystyöntekijöinä. Takaokassa ei ole ollut pitkään aikaan lähettejä. Seurakunnassa näyttää olevan paljon eläkeikäisiä ja vähän miehiä. Lapsia käy lähinnä kuudesti vuodessa järjestettävissä lasten tilaisuuksissa. (--) Toinen ilonaihe on, että löysimme auton yhtään etsimättä ja vieläpä edullisesti. Ystävä vinkkasi, että sukulainen myisi. Sovimme asiasta pian. Yksityiseltä autoa ostettaessa on noudatettava melkoisia byrokratian vaatimuksia. Lukuisat paperit on hankittava ja täytettävä. Rekisteröintivirastossa alkuharhailumme huomattuaan eräs ystävällinen asiakas tarjoutui täyttämään lomakkeita. Ilman hänen apuaan olisimme kiertäneet

*Tunnetko kutsun
työntekijämme lähettäjä-
tiimiin rukoilemaan ja
tukemaan taloudellisesti?
Tule mukaan! Saat
työntekijän uutiskirjeen
noin kuudesti vuodessa.
Liity verkossa:
kylvaja.fi/liity-tilaa*

kahdeksalla palvelutiskillä kahden tunnin sijaan varmasti neljä tuntia.

Elämää Keski-Aasiassa

KESKI-AASIA Olen kiitollinen uudesta kodistani, joka tuntuu rauhan tyyssijalta. Ilonaihe on myös se, että jotkut puolipäiväiset kollegat ovat nyt kokopäiväisiä. Sain myös hyvän vastaanoton kuukausien poissaolon jälkeen. Toisaalta työpaikkakaupungissani on kehittynyt uudenlaisia uhkia, jotka kaventavat liikkumistani. En ole silti muurautunut seinien sisään: on olemassa mahdollisuuksia mennä ja tavata ihmisiä. Seiniä ja verhoja tuntuu kuitenkin vaan nousevan eri paikkoihin. Ravintolassakin naistarjoilija istui naisten syömisalissa aivan kuin olisi ollut vartioimassa minua. Ehkei näin tosin ollut, vaikka siltä tuntui.

Kuin esimakua taivaasta

KREIKKA Amerikkalainen yhdeksän hengen ryhmä tuli vierailemaan Ateenaan eräästä amerikkalaisesta seurakunnasta. He järjestivät Crossroadsin pakolaisille kolmen päivän retriitin hotelliin. Meitä oli yhteensä noin 50 osallistujaa. Oli ihmeellistä saada olla heidän kanssaan, kun ei tarvinnut huolehtia mistään. Saimme vain nauttia Pyhän Hengen läsnäolosta, hyvästä ohjelmasta sekä opetuksesta, ruuasta ja yhdessäolosta. Amerikkalaiset antoivat pakolaisille lahjaksi reppuja, joissa oli lapsille leluja ja aikuisille hygieniatarvikkeita. Suureksi iloksemme eräs nuori nainen kastettiin retriitin aikana. Hän oli päättänyt alkaa seurata Jeesusta. Retriitin jälkeen tiimi vieraili vielä kirkossamme. Koimme, että aikamme yhdessä oli kuin esimakua taivaasta.

Rakkaus on voimakkain ase

KREIKKA Työskennellessäni kristillisessä keskuksessa kohtasin ihmisiä, joilla oli monia kysymyksiä. Jotkut halusivat vain väitellä Koraanista. Se sopi minulle, tunnen Koraanin hyvin ja tykkään itsekin väitellä (mutta en riidellä). Eräs radikaali muslimimies, arabi, kysyi minulta, mitä Jeesuksen muka sanotaan tehneen elämänsä aikana. Hänen profeettansa oli kuitenkin ehtinyt tehdä paljon. Kerroin hänelle, että jokaisella uskonnollisella johtajalla on ase. Joillakin se ase on miekka. Jeesuksen ase oli jalkojen peseminen ja palveleminen. Mies hiljeni täysin eikä osannut sanoa enää mitään. Jumalan rakkaus on niin suuri. Kun itse pesin ihmisten jalkoja keskuksessa ollessani, he mykistyivät. Eräs muslimi, jonka jalat pesin, halasi minua. Jumalan Sana ei ole vain saarnoja, vaan rakkaus on käytännöllistä.

Lapsen uskon kauneus

SUOMI Pyrimme lukemaan lapsille lastenraamattua päivittäin, ja rukoilemme yhdessä. Amos ottaa usein hengellisiä kysymyksiä puheeksi ja hakee turvaa rukouksessa Jeesukselta. Andreas tietää, että ”Jeesus rakastaa”. Lapsen uskon vilpittömyydessä on jotain koskettavaa ja puhuttelevaa, ja me vanhemmatkin saamme ottaa siitä mallia.

WIKIPEDIA

Teksti: Jorma Tarhio
Kirjoittaja on tietotekniikan
emeritusprofessori

Jaakobin poikien nimet kertovat Jeesuksesta

Entisajan kansakoulussa monet oppivat ulkoa Jaakobin poikien nimet. Pelkästä nimelistasta ei ole paljoa iloa, mutta pohtimalla nimien merkityksiä saatat huomata, että poikien nimet kertovat Jeesuksesta, vaikka nimet liittyivätkin alun perin enimmäkseen Jaakobin vaimojen, Lean ja Raakelin, keskinäiseen kilpailuun (1. Moos. 29–30, 35). Yhdistän jokaiseen nimeen raamatunkohdan, joka valottaa nimen hengellistä merkitystä.

Lea synnytti neljä ensimmäistä poikaa. Nimi Ruuben merkitsee 'katso poika'. ”Katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä”” (Matt. 17:5, KR 1938). Simeon merkitsee 'hän on kuullut'. ”Hän on kuullut hartaan pyyntöni ja vastaa rukoukseeni” (Ps. 6:10). Leevi merkitsee 'hän kääntyy puoleeni'. ”Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan” (4. Moos. 6:26). Juuda merkitsee 'saan ylistää'. ”Ylistä Herraa, minun sieluni, älä unohda, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt” (Ps. 103:2).

Kaksi seuraavaa poikaa synnytti Bilha, Raakelin orjatar. Dan merkitsee 'tuomari, ratkaista asia'. ”Sitten kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: ”Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan”” (Matt. 25:34). Naftali merkitsee 'kamppailu'. ”Nuo kaikki käyvät taisteluun Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät” (Ilm. 17:14).

Kaksi seuraavaa poikaa synnytti Silpa, Lean orjatar. Gad merkitsee 'onni'. ”Minun onneni on olla lähellä Jumalaa” (Ps. 73:28). Asser merkitsee 'autuas, onnellinen'. ”Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle” (Ilm. 19:9).

Lea synnytti vuorostaan kaksi seuraavaa poikaa. Isaskar merkitsee 'ostaa, korvata, palkka'. ”Sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista” (Ilm. 5:9). Sebulon merkitsee 'asua, pysyä luona'. ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti” (Matt. 28:20).

Kaksi viimeistä poikaa synnytti Raakel. Joosef merkitsee 'antaa lisää'. ”Kun hän ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana

meille kaikkea muutakin?” (Room. 8:32). Toiselle pojalleen Raakel antoi nimen Benoni, mutta Jaakob muutti nimen Benjaminiksi. Benoni merkitsee 'kärsimisen poika'. ”Kristuksen tuli kärsiä kuolema ja kolmantena päivänä nousta kuolleista” (Luuk. 24:46). Benjamin merkitsee 'oikean käden poika'. ”Hänet otettiin ylös taivaaseen ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle” (Mark. 16:19).

Poikien syntymäjärjestyksessä on rakenteellista kauneutta. Pojat syntyivät kolmessa neljän pojan jaksossa. Ensimmäisen jakson pojat synnytti Lea. Orjat synnyttivät toisen jakson pojat emäntien järjestyksessä Raakel, Raakel, Lea, Lea. Kolmannen jakson pojat synnyttivät emännät järjestyksessä Lea, Lea, Raakel, Raakel (katso kaavio alla). Jos ajateltaisiin jaksojen kuvaavan kolminaisuutta, pojat voisi jakaa Isän, Pyhän Hengen ja Pojan jaksoihin, sillä nimien merkityksien perusteella kolmas jakso sopii Pojan jaksoksi ja toinen jakso sopii Pyhän Hengen jaksoksi, koska sen jakson järjestys on Pojan jakson peilikuva, kuten Pyhän Hengen tehtävänä on heijastaa ja kirkastaa Kristusta.

LLLL	RRL	LLRR
------	-----	------

Kun yhdistämme poikien nimien merkitykset, saamme seuraavan kuvauksen Jeesuksesta: ”Katsokaa, meille on syntynyt Poika (Ruuben), joka kääntyy puoleemme (Leevi), on meidän kanssamme (Sebulon) ja kuuntelee meitä (Simeon). Ylistäkää häntä (Juuda), joka taisteli (Naftali) puolestamme ja ratkaisi (Dan) kärsimisellään (Benoni) asiamme ja osti (Isaskar) meidät vapaiksi ja tuo meille (Joosef) autuuden (Asser) ja onnen (Gad). Hän istuu Isän oikealla puolella (Benjamin).”

Viereisellä sivulla: ”Jaakobin 12 poikaa” on espanjalaisen mestarin Francisco de Zurbaránin (1598–1664) suurteos. Ajan tavan mukaan hän kuvasi Raamatun henkilöitä oman aikansa ympäristöissä.

Parantavaa rehellisyyttä

Lukuvinkkeinä keskitysleirikokemuksia ja muistelmia Afrikasta.

MARJA-LEENA
JA RISTO T. NIEMINEN
Haalaripukuinen enkeli.
Tositarinoita Tansaniasta

Väyläkirjat 2023

Lähetysaiheisiin omakustanne-muistelmiin tulee tarttuneeksi sekä kiitollisena että empien. On arvokasta, että saamme talteen lähetystistoriaa mahdollisimman moniäänisesti. Empiminen puolestaan johtuu siitä, että kustannustoimittamisen puuttuessa omakustanteiden kirjallinen laatu vaihtelee liikaa.

Haalaripukuinen enkeli kuuluu lajinsa parhaimmiston. Tansaniassa kaksi työkautta palvelleet lääkäri ja pappi ovat taitavia tarinankertojia. Katse on rehellinen ja rakentava. Lukijan eteen avautuvat paikallisen elämän kovuus ja lähetystyön raskaus mutta myös ystävyys ja luottamus erilaisten ihmisten välillä. Iloa tuottavat myös Jumalan läsnäolo ja hänen johdatuksensa. Enkeli ilmestyy joskus haalarissa ja joskus lehmän muodossa. Marja-Leenan ja Riston kerronta on erotettu värikoodeilla.

Danielle Miettinen

ERKKI JOKINEN
Ihmisen varjo
– Esseitä pahuudesta
ja toivosta

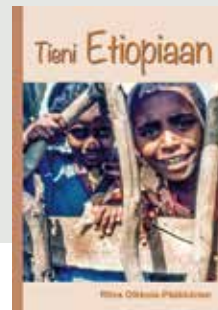
Suomen Lähetysseura 2024

"Pahuus on ihmisessä oleva mahdollisuus, hänen herkkyyttänsä lumoutua petollisista lupauksista", Erkki Jokinen kirjoittaa uusimmassa teoksessaan. Kyseessä on esseekokoelma, jonka tarkoitus on "paljastaa pahuus ja sen inhottavat teot". Murheen läpi siintää toivo, maailman Valo.

Kirjassa lähestytään pahuutta Kainin veljessurman ja holokaustin näkökulmista. Mittava lähdeluettelo sisältää teologien, yhteiskuntatieteilijöiden, juutalaisten ajattelijoiden ja holokaustin kokeneiden ääniä.

Edellisen vuosisadan Eurooppaan keskittyvä tapaustutkimus on silta suurempaan. Toisen kasvoja katsomaan kutsuva kirja sulkee sisäänsä jotain mykistävää ihmisen varjosta.

Sofia Ziessler-Korppi

RITVA OLKKOLA-PÄÄKKÖNEN
Tieni Etiopiaan

Omakustanne 2024

Lähetystyöntekijä emerita Ritva Olkkola-Pääkkönen kuljettaa kirjassaan lähetystyöhön lähtemisen kutumusprosessiaan lapsuudesta Etiopian ensimmäisiin työkausiin. Kuvaus on avoimuudessaan ja lapsuuden haavojen kuvauksessaan koskettavaa, rohkaisevaa ja jopa omaa lähetyskutsusta eteenpäin auttavaa luettavaa. Myös kuvaukset 60-luvun opiskelijaherätyksestä puhuttelevat. Herätyksestä syntyi Ylioppilaslähetys (nykyinen OPKO), Kansanlähetys ja Lähetysyhdistys Kylväjä. Näiden vaiheiden lukeminen saa innostumaan ja rukoilemaan Herralta uutta herätyksen ja lähetysherätyksen aikaa. Samalla saa näköalan siihen, minkälaisia kipuja ja jännitteitä herätyksen ja voimakkaan kasvun aikana voi syntyä. On lohdullista ja opettavaista, että Jumala toimii ristiriidoista huolimatta ja hyvin erilaisen ihmisten kautta.

Miika Korppi

Teksti: Susanna Riiho

Valitun kansan kyyneleitä

Toisten kuormien kantamiseen riittää usein pelkkä läsnäolo, kirjoittaa Israelissa työskentelevä Susanna Riiho.

"Miksi koko maailma vihaa meitä? Elämäni olisi niin paljon helpompaa, jos minäkin olisin syntynyt Suomessa". Näitä lausahduksia olen kuullut useampaan otteeseen ollessani Israelissa ja jutelllessani juutalaisten kanssa.

Takana on vaikea ja kipeä vuosi. Hamasin hyökkäys Israeliin viime vuoden lokakuussa toi pintaan sen, mikä pinnan alla oli muhinut jo pitkään. Samaan aikaan näen israelilaisten surua siitä, että viatomat osapuolet kärsivät molemmilla puolilla sotatannerta.

Kesän alussa tapasin Immanuel-kirkolla työskennellessäni kaksi juutalaisnaista, jotka sanoivat asuvansa Nahariyassa, noin sata kilometriä Tel Avivista pohjoiseen. He kertoivat, että heidän täytyy juosta pommi-suojaan vähintään kaksi kertaa päivässä. Lupasin rukoilla heidän puolestaan, ja he olivat hyvin otettuja. Pelkästään se, että saan olla Israelissa ja osoittaa tukeani olemalla läsnä, merkitsee paljon

niin itselleni kuin kohtaamilleni paikallisille. Toisten kuormien kantamiseen riittää usein pelkkä läsnäolo.

Kesäkuussa Israelin armeija sai eräänä sapattina vapautettua neljä israelilaista panttivankia Gazasta. Ilo, jota koko kansa koki, oli käsinkosketeltavaa. Vihdoinkin pieni toivonpilkahdus kaiken keskellä ja sen mukanaan tuoma levähdyshetki. Rantavahti ilmoitti tapahtuneesta rannalla vapaapäivää viettäneille, ja kaikki hurrasivat ja iloitsivat.

Israelilaiset eivät ole täydellinen kansa. Eihän meistä kukaan ole täydellinen, mutta Jumala on uskollinen eikä kadu armolahjojaan eikä kutumistaan – ei myöskään valitun kansan kohdalla. Jumala näki alusta asti, että valitusta kansasta syntyisi koko maailman pelastaja, Jeesus. Tämä Jumalan rakkaus meitä ihmisiä kohtaan oli vahvempi kuin valitun kansan epäonnistumiset.

Israelin kohtaloissa on paljon vertauskuvallisuutta, jota

voi peilata meidän kristittyjen elämään. Emme ole täydellisiä ja lankeamme, mutta Jumala pitää rakkautensa tähden kiinni liitos-taan ja lupaa viedä meidät perille luvattuun maahan. Koettelemukset saavat aikaan kestävyyttä, ja opimme tuntemaan Jumalaa yhä syvemmin. Ehkä tämä on myös Jumalan toive omaisuuskansansa kohdalla sen kaikkien koettelemusten keskellä.

Juutalaisten kautta olemme päässeet osallisiksi Jumalan ilosanomasta, ja tätä ilosanomaa saamme tuoda lohdutuksena myös Jumalan silmäterälle. Ilok-seni olen saanut huomata, että sodan alettua juutalaisten sydämet ovat olleet aiempaa avoimempia evankeliumille.

Sisarjärjestöjä sanan vahvassa merkityksessä

Kansanlähetys ja Kylväjä ovat sisarjärjestöjä sanan vahvassa merkityksessä. Yhteinen juuremme on 1960-luvun herätyksissä ja niiden keskellä vahvistuneessa näyssä viedä evankeliumi kaikille kansoille. Pidämme yhä lähetystehtävää kristillisen kirkon tärkeimpänä tehtävänä. Jeesus on ainoa tie Isän luokse taivaaseen.

Vaikka Kylväjä syntyi vuonna 1974 Kansanlähetysten sisäisestä erimielisyydestä, ei yhteinen juuremme kuitenkaan katkennut tähän. Molemmat liikkeet pitäytyvät edelleen samaan Ylioppilaslähetyseltä perimäänsä oppiperustaan. Tämän oppiperustan jaamme myös Opiskelija- ja koululaislähetysten eli OPKO:n kanssa.

Yksi Kansanlähetysten ja Kylväjän aikanaan tapahtuneen eron syistä oli kiista siitä, tulisiko liikkeen keskittyä sekä kotimaan että ulkomaan työhön vai pelkästään ulkomaantyöhön. Hieman kärjistäen voi sanoa, että Kansanlähettykseen jäivät ne, jotka näkivät kotimaan työn luovuttamattomaksi lähetystyön edellytykseksi. Kylväjään siirtyivät ne, jotka näkivät, että tehokkainta oli keskittyä vain ulkomaantyöhön.

Tämä on myös johtanut siihen, että olemme joissakin asioissa tehneet erilaisia ratkaisuja. Molempien työllä on kuitenkin ollut siunaus, joka Jumalan lapsia seuraa, kun he pitäytyvät Jumalan sanassa.

Tänä päivänä välillämme on paljon enemmän yhdistäviä kuin erottavia tekijöitä. Yhteisen oppiperustamme mukaan korostamme molemmat muun muassa Raamatua Jumalan sanana, historiallista ja totaalista syntyinlankeemusta, Kristuksen roolia Vapahtajanamme, armon vanhurskautta, kristittyjen yhteistä todistustehtävää ja Jeesuksen paluun odottamista. Tämä yhteinen todellisuutemme luo vahvan pohjan yhteiselle todistustehtävällemme maailmalla.

Luonnollista yhteyttä välillämme vahvistaa myös se, että me molemmat haluamme tavoittaa heitä, joilla ilman lähetystyötä on kaikkein pienin mahdollisuus kuulla evankeliumin ilosanoma uudesta elämästä Kristuksessa. Kansanlähetys on sanoittanut tätä lähetysteologisessa asiakirjassaan niin, että “[t]eemme työtä siellä, missä Kristusta ei vielä tai ei enää tunneta”. Kylväjä puolestaan toteaa *Oppaassaan lähetyselämään*, että “[t]eemme seurakuntaa synnyttävää ja vahvistavaa työtä siellä, missä Kristusta ei tunneta”.

Yhteiset korostuksemme tekevät meistä vahvat kumppanit lähetyksessä sekä maailmalla että kotimaassa. Kansanlähettyksessä olemme iloinneet suuresti siitä, että olemme saaneet

kirkkomme sisällä pitää rinta rinnan esillä lähetystyön perusteita. Ne nousevat koko Raamatun ilmoituksesta, erityisesti Jeesuksen elämästä ja työstä. Ylösnousemisensa jälkeen Jeesus antoi lähetyskäskyn, joka velvoittaa koko kristillistä kirkkoa ja sen jokaista jäsentä kaikkina aikoina.

Painotamme työssämme erityisesti lähetystyön perustehtävää, evankeliumin julistamista Jeesuksesta Kristuksesta kaikille kansoille. Tästä kirkkomme peruslinjaus *Yhteinen todistus* toteaa: ”Kirkon perustehtävä eli missio on julistaa Jeesusta Kristusta maailman pelastajana ja edistää Jumalan valtakunnan toteutumista. Kirkko on olemassa, koska sillä on tämä tehtävä. Kirkon tulevaisuus on sidottu tämän tehtävän toteuttamiseen. Kirkko julistaa ainutlaatuista evankeliumia Kristuksesta aina ja kaikkialla. Kirkko ja kaikki kristityt ovat Jumalan lähetyksen (Missio Dei) palveluksessa (Matt. 28:18–20; Luuk. 4:16–22; Joh. 20:21; 2. Kor. 5:18–20; 2. Kor. 6:1).”

Ymmärrämme lähetystyön perustehtävän kirkon peruslinjauksen mukaisesti siten, ettei diakoniaa ja todistusta tule asettaa vastakkain. Palvelu ilman uskon todistusta ei

ole kokonaisvaltaista lähetystyötä ja julistus ilman palvelua ei ole vakuuttavaa. Samalla painotamme kuitenkin, ettei kaikkea Jumalan toimintaa maailmassa tai kaikkia ihmisten tekemiä hyviä tekoja, kuten toimintaa oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon puolesta, tule pitää itsessään lähetystyönä. Kristillistä lähetystyötä ei voi toteuttaa täysipainoisesti ilman sanallista todistusta Kristuksen ristinkuolemasta ja ylösnousemuksesta.

Tältä pohjalta toteutamme yhteistä kumppanuuttamme lähetystyössä maailmalla rinta rinnan toisiamme tukien esimerkiksi Länsi-Japanin evankelisluterilaisen kirkon, Norjan luterilaisen Israel-lähetysten, El-rim-instituutin ja liikkeellä olevien kansojen parissa. Iloitsen siitä, että uuden sukupolven työntekijämme näkevät molempien liikkeiden työntekijät työtovereina, joiden kanssa on hyvä jakaa yhteyttä maailmalla. Tällaista aitoa toista kunnioittavaa yhteyttä, jossa molemmat oppivat ja jakavat, haluamme Kylväjän kanssa edelleen rakentaa ja syventää.

DANIEL NUMMELA
Kirjoittaja on pastori
ja Suomen Evankelis-
luterilaisen Kansanlähetysten
lähetysjohtaja.

Jeesuksen kutsu yhdisti ystäviä Jyväskylässä

"Kun he tekivät taivalta, muuan mies sanoi Jeesukselle: 'Minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin'" (Luuk. 9:57). Yksi Kylväjän Kesäpäivien koskettavimmista hetkistä vietettiin juhlamessussa Jyväskylän Taulumäen kirkossa. Lapuan piispa Matti Salomäki siunasi perheen työhön Etu-Aasiaan. Piispa muistutti, että tavoittamattomien etsiminen vaatii rohkeutta ja luopumista, mutta lähtökohtana on Jeesuksen valmiiksi tekemä työ.

Uusia lähetystyöntekijöitä Etu-Aasiaan siunaavat pastorit Tiina Koskela ja Matti Väättäin Jyväskylän seurakunnasta, lähetysjohtaja Jukka Kääriäinen, piispa Matti Salomäki, apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg, Kylväjän hallituksen puheenjohtaja Martti Leinonen sekä Ulla Klemettinen Jyväskylän seurakunnasta.

Kylväjän ja Jyväskylän seurakunnan nuoret aikuiset tarjosivat Lutakon satamassa kesäpäivää viettäville sämpylöitä, pullaa, virvoitusjuomia ja makeisia. – Juttelimme, kerroimme Jeesuksesta ja yksi ulkomaalaistaustainen mies halusi ottaa vastaan Raamatun, Kylväjän nuorten aikuisten työtä johtava Miiikka Korppi kertoo. Hän pitää yhteistyötä Jyväskylän seurakunnan kanssa onnistuneena. Kuvassa vasemmalta oikealle Miika, Anni, Johanna, Alina, Mirjam, Aapo, Sara, Toini, Ella, Fanni, Essi, Reetta, Erkki sekä Taneli.

Koululaisille oli tarjolla maistiais- lähetyksen maailmas- ta, kun Japanin työntekijät kertoivat elämästään nouse- van auringon maassa. Myös nukketatteri Pikku Rastas ja uutuutena olleet pakohuo- nepelit keräsivät eri-ikäisiä osallistujia yhteen. Löytyipä Helmistä myös omat tilat va- paata leikkiä varten. Kuvassa ystävien ympäröimänä Lilja Cook.

Lapset ja perheet oli huomioitu kesäpäivillä upeasti. Tar- jolla oli ohjelmaa laidasta laitaan: muun muassa erilaiset opetuslapsirastit, raamikset, musiikkihetket ja toimin- nalliset ohjelmat täydensivät juhlia. Kuvassa iloisissa tunnelmissa Timo Huusari ja Ella Huusari.

Kylväjän juhlavuoden päätapahtuma kokosi yli 600 lähettyksen ystävää juhlimaan Jumalan uskollisuutta. Helluntaiseurakunnan puitteet tapahtumakeskus Helmissä toimivat loisteliaana näyttämönä. Helmin ammattitaitoinen henkilökunta ja lukuisat vapaaehtoiset, muun muassa Jyväskylän KohtaamisPaikasta, kruunasivat onnistuneet juhlat.

Yksi kesäpäivien kohokohdista oli sydämellinen yhteistyö Jyväskylän seurakunnan kanssa. Kuvassa juontajapari-valjakko Ulla Klemettinen Jyväskylän seurakunnasta ja verkostojohtaja Tanja Hirvilampi juhlimassa 50-vuotiaasta Kylväjää.

LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄ

Päivien aikana saatiin nähdä mielenkiintoisia esiintyjä ja vieraita ympäri maailmaa. Pioneerit ja untuvikot pääsivät yhdessä tutkimaan lähetystehtävämme inspiroivaa perintöä. Musiikista vastasi jyväskyläläinen bändi Gospel Covertajat. Kuvassa Lausanne Europan johtaja Usha Reifsnider, kansainvälisen pakolaisverkoston (The Refugee Highway Partnership) johtotiimin vetäjä Gordon Showell-Rogers, Kylväjän erityisasiantuntija Taneli Skyttä sekä Norjan luterilaisen lähetysliiton (NLM) Lähi-idän ja Indonesian aluejohtaja Rune Mjølhus.

Koko perheen iltajuhla huijensi kesäisen lauantain, kun juhlakahvit kakkuineen katettiin pöytään ja Tarinateatteri juhlisti Kylväjän historiaa uudella, puhttelevalle tavalla. Kesäpäivistä mieleen jäivät myös koskettavat muistelut Kylväjän alkuvaiheista, yhteinen ilo, ihmisten kohtaaminen ja aito yhteys.

– Moni työntekijä pohtii kutsumustaan ja paikkaansa vielä kohdemaassakin, Raija Hämynen tietää.

Lähetettyjen tukena

Lähetystyöntekijän saarnoilla voi olla satoja kuuntelijoita, mutta murheilleenkin hän tarvitsee vähintään yhden, eläkkeelle jäänyt lähettikuraattori Raija Hämynen muistuttaa.

”Jos niin huumorintajuiset ihmiset kuin Sirkka-Liisa ja Pekka voivat tehdä lähetystyötä, miksi emme mekin voisi?”

Tästä **Raija** ja **Timo Hämynen** vuonna 1984 itselleen tekemästä kysymyksestä alkoi matka, joka johti heidät ensin kymmeneksi vuoksi Senegaliin ja teki myöhemmin Raijasta arvostetun lähetti-**huollon** ammattilaisen.

Sirkka-Liisa ja **Pekka Huhtinen** ovat heidän pitkäaikaiset ystävänsä, jotka tuolloin työskentelivät Suomen luterilaisen evankeliumiyhdistyksen palveluksessa Japanissa.

Raija Hämynen jäi viime kesänä eläkkeelle Kylvään lähettikuraattorin tehtävästä. Haastattelua tehtäessä työkalenterissa olivat jäljellä vain Kylvään kesäpäivät Jyväskylässä.

– Olen aina ollut kiinnostunut ihmisestä ja hänen jaksamisestaan, Raija kertoo.

Pettymyksiä ja koti-ikävää

Työssään Raijan vastuulla oli Kylvään lähetti-**huolto**, mutta mitä se tarkoittaa? Raijan määritelmä on ytimekäs: lähetti-**huolto** on työntekijän ja hänen läheistensä hyvinvoinnin tukemista koko lähetettynä olon ajan ja erityisesti kulttuurista toiseen siirryttäessä.

Monet lähetystyöntekijän hyvinvoinnin nakertajat ovat tuttuja lähes kaikille toiseen maahan muuttaneille: koti-ikävä, yksinäisyys, toisenlaisen mikrobiston aiheuttamat sairaudet, tunne siitä, ettei pystykään sopeutumaan, perheen ihmissuhteiden kuormittuminen muutosten keskellä...

– Joskus kulttuurishokki voi olla niin voimakas, että jopa paikalliset hajut ja maut ärsyttävät niin, ettei ihmisen halua astua ulos kotinsa ovesta, Raija havainnollistaa.

Lisäksi lähetystyöhön liittyy erityisiä kipukohtia, kuten

pettyminen uskoontulosten vähäisyyteen tai uupuminen esimerkillisen kristityn rooliin. Eikä lähetysjärjestöissä välttämättä työpaikkojen tavanomaisilta kommunikatio-ongelmiltakaan.

Onneksi useimmat solmut purkautuvat puhumalla. Raija on usein ollut ensimmäinen kuunteleva korva, mutta on tämän jälkeen pyrkinyt löytämään ulkopuolisen kuuntelijan, jonka kanssa työntekijä saattoi purkaa kokemuksiaan.

Kylväjän lähettikuraattorina Raija toimi vuosia Suomen Lähetysneuvoston lähetti-**huoltoryhmässä**. Hänelle kasvoivat laajat verkostot eri järjestöihin.

– Silti usein tuntui, etten löydä ketään työntekijämme ohjaajaksi sopivaa henkilöä. Silloin rukoilin, ja monta kertaa rukouksen jälkeen joku henkilö tulikin yhtäkkiä mieleen. Kun sitten soitin hänelle, hän oli yleensä heti valmis, ja myöhemmin ohjattava kertoi, miten mahtava työnhajaaja kyseinen henkilö on.

– Tällaiset tilanteet olivat parasta työssäni.

ETAPIT

- 1978** ylioppilas Äänekosken lukiosta
- 1980** lastentarhanopettajan tutkinto Jyväskylän yliopistossa
- 1983** erityislastentarhanopettajan tutkinto
- 1980–1985** työtä päiväkodeissa sekä erityispedagogiikan jatko-opintoja
- 1985** Suomen Lähetysseuran lähetyskurssi
- 1989–1999** Lähetysseuran palveluksessa Senegalissa
- 1999–2002** Lähetysseuran julistus- ja lähetyskasvatustyössä Lapuan hiippakunnassa
- 2002–2004** lähetystyön ja kansainvälisen työn sihteerinä Jyväskylän seurakunnassa
- 2004–2009** erityislastentarhanopettajana Äänekoskella
- 2006** työnhajaajatutkinto, Story
- 2010–2024** Kylvään lähettikuraattorina
- 2023–2024** työnhajaajaksi työnhajaajalle-koulutus

Odottamaton käänne

Raijasta tuli seurakunta-aktiivi koettuaan rippikoulussa uskoontulon. Myöhemmin hän opiskeli lastentarhanopettajaksi ja avioitui seurakunnan nuorisotyönohjaajana työskentelevän Timon kanssa.

Syksyllä 1984 nuoripari vieraili jutun alussa mainittujen Huhtisten luona Japanissa, ja seuraavana vuonna he olivat jo Lähetysseuran lähetyskurssilla. Raija odotti silloin perheen esikoista.

Tarkoituksena oli jatkaa kielikouluun ja sieltä muslimienemmistöiseen Senegaliin. **Miika**-pojalla todettiin kuitenkin synnynnäinen sisäelinvaurio, mikä esti lähdön. Tapahtumien käänne oli kriisi ja syvensi Raijan ja Timon rukouselämää.

Parin vuoden päästä poika pääsi yllättäen leikkaukseen, ja vaurio saatiin korjattua. Toinen lapsi, **Aini**-tytär, syntyi samoihin aikoihin.

– Nyt jälkikäteen ajattelen, että se elämänvaihe valmisti siihen, mikä meitä Senegalissa odotti. Muuten olisimme todennäköisesti tulleet ensimmäisten vaikeuksien jälkeen nopsaan takaisin.

Senegalissa perhe asui suurimman osan ajasta Saint-Louisin rannikkokaupungissa.

Raija teki tavoitettavaa nais- ja lapsityötä, mikä tarkoitti pyhäkoulun pitoa sekä lukutaidon ja käsitöiden opettamista.

Lähetyselämän vaikeuksien kohtaamisessa auttoi sekin, että Lähetysseura oli tuolloin lähetti-**huollon** kehittämisen eturintamassa ja uusia työkaluja, kuten työnhajausryhmiä, otettiin ensimmäiseksi käyttöön juuri Senegalissa.

Opiskelua ja mentorointia

Suomeen paluun jälkeen Raija työskenteli muun muassa Lähetysseuran kotimaantöissä, kunnes palasi päiväkotiin. Vapaa-ajalla hän opiskeli työnhajaajaksi, toimi kentällä olevien työntekijöiden mentorina ja veti lähetysjärjestöjen yhteisiä paluuryhmiä.

Työ lasten parissa oli kivaa, mutta sisimmässä poltteli halu palata lähetystyöhön kokonaisvaltaisemmin. Eräänä aamuna Raija pyysi Jumalaa antamaan hänelle konkreettisen merkin, onko hänen paikkansa päiväkotimaailmassa vai ei.

– Samana iltana tapasin yllättäen kävelylenkillä **Mirja Puhalaisen**, joka toimi Kylvään lähettikuraattorina vaikka oli jo eläkkeellä. Hän kyseli kuulumistani ja antoi ymmärtää, että minäkin voisin toimia lähettikuraattorina. Koin, että se oli pyytämäni merkki. Pian Kylvää kutsuikin minut tähän tehtävään.

– Minulle se oli suuri ihme.

Lausannen liikkeen teologia on muuttunut

– Kolminaisuuden korostus lisääntyy

Lausannen liikkeen lähetyskäsityksessä on tapahtunut 50 vuoden aikana merkittävä muutos, toteaa lähetysteologian professori Brian Stanley.

Lausannen liike ja Kylväjä juhlivat molemmat tänä vuonna 50 vuoden ikää. Se on merkkipaalu, jonka kohdalla pysähdytään ehkä ensimmäisen kerran kunnolla kysymään, miksi olen olemassa, miten olen matkan varrella muuttunut ja mistä haluan pitää kiinni.

Kylväjässä ja Lausannen liikettä edustavassa Suomen Evankelisessa Allianssissa on tutkittu tänä vuonna innokkaasti lähetysteologiaa juuria. Yhden tutkimusretken tarjosi Kylväjän, Suomen Lähetysneuvoston ja Suomen Evankelisen Allianssin lähetysteologinen symposiumi, joka järjestettiin kesäkuussa Kylväjän kesäpäivien yhteydessä.

Britanniasta käsin etäyhteyksien välityksellä Jyväskylässä luennoinut lähetysteologian professori emeritus **Brian Stanley** muistutti Lausannen liikkeen syntymisen syistä. Liikkeelle lähdettiin vastustamaan tai tarjoamaan vaihtoehtoa Kirkkojen Maailmanneuvoston liian liberaaliksi koetulle lähetysnäkemykselle.

Vuonna 1974 evankelikaalikristityt julkaisivat niin kutsutun Lausannen julistuksen vaihtoehtona Kirkkojen Maailmanneuvoston teologialle. Stanley vertasi luennossaan Lausannen julistusta sitoumukseen, jonka

Billy Grahamin ja John Stottin 1960-luvulla alkanut ystävyys ja yhteistyö vaikuttivat ratkaisevasti Lausannen liikkeen syntyyn.

Lausannen liike julkaisi vuonna 2010 Kapkaupungissa. Erot ovat merkittäviä.

Billy Graham tavoitteli nuoria

Brian Stanleyn mukaan etelän kirkot ovat alusta asti vaikuttaneet Lausannen liikkeen teologiaan pitämällä esillä ihmisen kokonaisvaltaisuutta ja yhteyttä ympäristöönsä.

Lausannen liikkeen johtohahmon, evankelista **Billy Grahamin** tavoitteena oli saada ensimmäiseen Lausannen kongressiin osanottajajoukko, josta puolet tulisi muualta kuin länsimaista, puolet olisi alle 40-vuotiaita ja kolmannes maallikoita.

Tavoite ei toteutunut, mutta kuitenkin yli tuhat noin 2 500 osallistujasta tuli muualta kuin länsimaista.

Julistuksen kirjoittamiseen osallistuneesta viisikosta vain yksi, perulainen baptisti **J. Samuel Escobar**, ei ollut länsimaalainen. Suurimman työn teki anglikaaniteologi **John Stott**, jonka teologia muuttui prosessin aikana etelän radikaalien evankelikaalien vaikutuksesta.

”

*Rakkaus Jumalan sanaan,
Jumalan lähetykseen
ja Jumalan luomiin ihmisiin.*

Stott oivalsi, että vain kokonaisvaltainen evankeliumi voi olla vaikuttava. Hän alkoi nähdä lähetystyön mallina Jeesuksen, joka tuli sekä palvelemaan että antamaan henkensä sovittaakseen ihmiskunnan synnit.

Tuomari parantajana

Monet ensimmäisen Lausannen kongressin rahoittaneista Pohjois-Amerikan konservatiiveista pelkäsivät, että puhe

Professori Brian Stanley osallistui kesäkuussa Jyväskylässä pidettyyn missiologiseen symposiumiin verkon välityksellä. Hän muistutti, että kristityt on kutsuttu osoittamaan hyvyttä maailmassa. Kokonaisvaltainen evankeliumi on elettävä eikä vain julistettava.

palvelusta oli liberaalia hapatusta. Julistuksen kirjoittajat onnistuivat kuitenkin vakuuttamaan heidät siitä, ettei kyse ollut palveluun keskittymisestä evankelioinnin kustannuksella, vaan kumpikin vahvistui toisesta, Brian Stanley totesi.

Sosiaalisen oikeudenmukaisuuden korostaminen perustui Jumalaan kaiken luojana ja tuomarina. Tässä Stanley näkee keskeisen eron vapautuksen teologiaan, jossa mission sosiaalinen ulottuvuus kumpuaa Kristuksen pelastustyöstä.

Lausannen julistuksessa mainittiin myös, että ihmisten on sovittava elämäntyyliinsä sellaiseksi, että epäoikeudenmukaisuus maailmassa vähenee. Tämän motivaationa oli sekä kärsimyksen poistaminen että evankelioinnin edistäminen.

Jumalan valtakunta murtautuu esiin

Neljännesvuosisata myöhemmin kirjoitettu Kapkaupungin sitoumus toi mukaan muun muassa puheen Jumalan valtakunnasta.

– Jumalan valtakunta puuttui Lausannen julistuksesta kokonaan, mutta tässä dokumentissa se mainitaan seitsemän kertaa, Stanley totesi.

Tällä kertaa keskeinen kirjoittaja oli Stottin opetuslapsi, Vanhan testamentin tohtori **Chris Wright**, joka toi mukaan aiempaa akateemisemmän teologisen sävyn.

Wrightille oli keskeistä Jeesuksen esikuvallisuus sekä julistajana, opettajana että Jumalan valtakunnassa eletyn elämän mallina.

– Julistaminen ja esikuvana eläminen kuuluvat yhteen, Stanley sanoi.

Karismaattisuutta ja hengellistä sodankäyntiä korostaneet **John Wimber** ja **Peter Wagner** toivat mukaan Jeesuksen tekemät ihmeet ja hänen kauttaan saadun voiton pahan vallasta.

Keskeistä oli lisäksi rakkaus, mutta ei vain Jumalan rakkaus ihmiseen, vaan myös ihmisen rakkaus Jumalaan, Brian Stanley hahmotteli.

– Rakkaus Jumalan sanaan, Jumalan lähetykseen ja Jumalan luomiin ihmisiin, professori luetteli.

” *Evankeliumi on hyvä sanoma koko yhteiskunnalle ja luomakunnalle.*

Koko Raamattu ja koko maailma

Muutosten taustalla Stanley näkee Kolminaisuuden vahvistuneen roolin. Jumalan missio on Isän, Pojan ja Pyhän Hengen työtä. Pyhä Henki johdattaa kaikkiin lähetyksen ulottuvuuksiin: totuuteen, opetuslapseuttamiseen, rauhanrakentamiseen, moraaliseen uudistumiseen, pahojen henkien voittamiseen, sairaiden parantamiseen, luomakunnan suojelemiseen ja vainoissa kestämiseen.

– Kristityt on kutsuttu osoittamaan hyvyttä maailmassa.

Stanley painotti, että Raamatun kokonaisuuden motivoimaan lähetyssajatteluun kuuluu myös rakenteellisen taloudellisen epäoikeudenmukaisuuden vastainen taistelu. Tämä kokonaisvaltainen evankeliumi on elettävä eikä vain julistettava. Tämä on Jumalan maailman rakastamista. Maailma ei ole vain Jumalan luoma, vaan se on Jumalan.

– Evankeliumi on hyvä sanoma koko yhteiskunnalle ja luomakunnalle, Stanley sanoi.

Lausannen liikkeen juhluvuoden kunniaksi Etelä-Korean Soulissa järjestettiin syyskuussa neljäs Lausannen kongressi. Siellä jatkettiin sen pohtimista, miten kirkon julistus ja elämä voisivat muodostaa ehyemmän kokonaisuuden.

Brian Stanley toivoo, että evankelikaalinen liike voisi kasvaa uuteen identiteettiin, jossa se näkee itsensä osana Kristuksen kirkon valtavaa moninaisuutta esimerkiksi katolisen ja ortodoksisen lähetyselämän rinnalla. Enää ei tarvitse ajatella niin, että jos et ole evankelikaali, et ole kunnan kristitty.

EDINBURGHIN YLIOPISTO.

Lähetysteologisessa symposiumissa luennoinut Brian Stanley on Edinburghin yliopiston globaalin kristillisyyden professori emeritus.

Kaunis ikkuna, josta näkyi vain vähän taivasta

Kirkon lähetyskumppanuusneuvotteluissa kulttuurikeskus Sofia avautui ekumeeniseksi ikkunaksi toivoon, jonka sisällön olisi voinut määritellä syvemmin, apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg kirjoittaa. Teema oli loistava: ”Tapahtukoon sinun tahtosi”.

Ortodoksisen kirkon kulttuurikeskus Sofiaan kokoontui elokuussa 150 kirkkojen ja järjestöjen lähetystyön toimijaa eri puolilta maailmaa. Mukana oli edustajia Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kaikkien kahdeksan sopimusjärjestön yhteistyökirkkoista yli 40 maasta.

Lähetyskumppanuusneuvottelut järjestettiin nyt toisen kerran, edelliset pidettiin vuonna 2014. Ekumeenisessa hengessä mukaan oli kutsuttu myös muiden suomalaisten kirkkokuntien lähetystyön johtajia. Osa ohjelmasta oli avoimesti katsottavissa striimin kautta. Tallenteet ovat edelleen saatavilla kirkon lähetystyön keskuksen sivuilla.

Nimestä huolimatta kyse ei ollut neuvotteluista, joissa olisi sovittu yhteisesti jostain tai tehty jokin julkilausuma. Piispa **Jari Jolkkonen** kyllä avasi tervetulo puheessaan mahdollisuuden palautteen antamiselle, jopa suomalaisten sokeiden pisteiden osoittamiselle. Tämä oli kuitenkin paljon pyydetty kumppaneilta, sillä konferenssin teemat oli annettu valmiiksi ja yhteinen ohjelmaisuus rakentui asiantuntijapuheenvuoroista.

Taloudellinen riippuvuus ja kulttuurinen käsitys vieraanvaraisuudesta vaikuttivat keskustelun suoruuteen ja avoimuuteen. Ohjelmassa oli kuitenkin paljon mahdollisuuksia kahvipöytäkeskusteluihin ja muuhun epämuodolliseen kohtaamiseen. Toivottavasti me suomalaiset kuuntelimme vieraitamme tarkalla korvalla.

Jälkikristillisiä äänenpainoja

Ajankohtaiset globaalit uutisteemat olivat monissa puheissa etualalla. Esiin nousivat väkivaltaiset konfliktit, ilmasto- ja talouskriisit, ihmisoikeudet, pakolaisuus ja digitalisaatio. Puhujat kysivät, mikä on kirkon rooli näiden haasteiden keskellä.

Moni vastasi, että kirkon tehtävä on toimia Jumalan kumppanina ja tuoda maailmaan muutos, Jumalan rauha ja oikeudenmukaisuus. Pioneerivaihetta elävän nuoren vähemmistökirkon kysymykset ei-kristillisen kulttuurin ja yhteiskunnan keskellä ovat erilaiset. Tästä olisi ollut mielenkiintoista kuulla ruokapöytäkeskustelujen lisäksi enemmän myös pääohjelmassa.

Toivon välttämättömyys nousi esille monessa puheenvuorossa. Kirkko voi tuoda toivon, mutta mitä on kristillinen toivo ja miten sitä välitetään? Toivo jäi monessa puheessa epämääräiseksi iskusanaksi, jota ei määritelty. Myös synty, kristillisen uskon peruskäsite, jäi maailman haasteita käsiteltäessä marginaaliin.

Ympäristökriisin ja ympäristöoikeudenmukaisuuden keskeisyys kirkon ajankohtaisena kysymyksenä linkitettiin syvällisesti luomiseen. Jumala on Luoja, ja ihmisiä kutsutaan solidaarisuuteen ja vastuuseen luomakunnasta. Ekoteologiasta näytti kuitenkin puuttuvan lankeemuksen todellisuus.

Sovinnon voima on ristissä

Ajankohtaisia globaaleja teemoja syvennettiin työpajoissa, joissa kuului myös kumppanivieraiden ääni. Kylväjän lähetysjohtaja **Jukka Kääriäinen** johti

Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja Risto Jukko (oik.) kokosi yhteen lähetyskumppanuusneuvottelujen antia päätöspäivän paneelissa. Jukon vieressä diaspora-asiantuntija Whitney Gerdes ja piispa Alex Malasusamutta. Paneelin puheenjohtajana toimi kirkkoneuvos Kimmo Kääriäinen.

Mongolian luterilaisen kirkon presidentin **Z. Purevdorzin** kanssa työpajan anteeksiannosta ja sovinnosta. Kääriäinen nosti esille kristillisen sovinnon-rakennuksen ainutlaatuisuuden. Sen voima nousee Vapahtajan rististä ja ylösnousemuksesta.

Purevdorz kertoi kristillisen anteeksiantamuksen muutosvoimasta omassa ja lähipiirinsä elämässä. Kun ihmisten elämä muuttuu, myös yhteiskunta muuttuu, hän totesi.

Pakolaistyön kanavassa Refugee Highway Partnership -verkoston (RHP) Euroopan työn johtaja **Whitney Gerdes** toi raikkaan tuulahduksen Jumalan missiosta avaamalla kansainvälisen pakolaistyön ikkunaan. Maailmassa 120 miljoonaa ihmistä on liikkeellä vasten tahtoaan. Kylväjä on yksi RHP-verkoston toimijoista ja pakolaistyön erityisasiantuntija Taneli Skyttä toimi työpajan toisena vetäjänä. He totesivat, että maailman haasteisiin voidaan vastata joustavasti erilaisten yhteistyöverkostojen kautta.

Liikkeellä olevat kansat eivät ole vain humanitaarisen avun tarpeessa oleva turvallisuushaaste. Maahanmuuttajaseurakunnat ja kristityksi kääntyneet ovat hengellinen piristysruiske Euroopan kristillisyydelle. Tämä vaatii kirkoilta rohkeutta avata ovensa uudennaiselle yhteydelle, työpajassa todettiin.

Häpeilemättä hengellinen

Monilta vierailta kuulin häpeilemättömän hengellistä puhetta. Lähi-Idästä tullut vieras vei rauhan ja sovinnon haastetta politikointia syvemmälle. Hän totesi, että suurin ongelma on synty. Synti on vihollinen, ei konfliktin toinen osapuoli.

Päätöspäivän paneelissa Kylväjän kumppani Whitney Gerdes tiivisti sanoman toivosta, johon neuvotteluissa niin monta kertaa viitattiin. Gerdes totesi toivon olevan Jeesuksessa Kristuksessa ja siteerasi Heprealaiskirjeen lukua kuusi: ”Noilla kahdella järkähtämättömällä sanallaan, joissa hän, Jumala, ei voi valehdella, hän tahtoi rohkaista meitä, hänen turviinsa paenneita, ja kannustaa pitämään kiinni toivosta, joka on edessämme. Se toivo on elämämme ankkuri, luja ja varma. Se ulottuu väliverhon tuolle puolen.”

Me syntiset ihmiset olemme luoneet maailman kaaoksen. Meillä on Kristuksen ruumiina, seurakuntana, vietävänä tähän maailmaan Kristuksen muuttava voima. Tähän meidät on kutsuttu – yhdessä.

Unelma, jonka haluaisin toteuttaa

Pienen lapsen äitinä haaveilen pienistä ja arkisista asioista, jotka on helppo toteuttaa, kun vaan tarttuu toimeen. Unelmoin esimerkiksi siitä, että voin käydä uimassa omassa rauhassa. Olen myös haaveillut kirsikkapuusta omalla pihallamme. Jos jotain isompaa ajattelen, haluaisin päästä käymään Länsi-Afrikassa mieheni kotimaassa. En ole käynyt Afrikassa vielä kertaakaan. Tähän unelmaan sisältyy sekä kulttuurin aistimista, uusia kokemuksia että ihmisiin tutustumista vähän erilaisesta näkökulmasta kuin jollain tavallisemmalla ulkomaanmatkalla. Olisi ihanaa nähdä mieheni lapsuuden ja nuoruuden tärkeitä paikkoja sekä tavata hänelle rakkaita ihmisiä.

Elisa, työaluevastaava

Työssäni Etu-Aasiassa olen usein kohdannut vaikeissa tilanteissa olevia naisia. He saattavat olla aviomiehensä hylkäämiä ja vailla kielitaitoa vieraassa maassa. Unelmoin, että saisin olla mukana kertomassa heille, miten Jeesus kohtasi samarialaisen naisen kaivolla. Jeesus ei välittänyt sen ajan kulttuurin vaatimuksista, vaan pysähtyi juttelemaan naisen kanssa kahden kesken. Hän halusi tarjota tälle mitä tämä todella tarvitsi: elävää vettä. Jeesus piti arvokkaana naista, jolla oli ollut monta aviomiestä ja joka kuului juutalaisten viholliskansaan. Jeesus tiesi, että nainen tulisi vielä kertomaan ilosanomaa eteenpäin. Unelmoin, että voisin välittää tätä viestiä jokaiselle naiselle, jonka kohtaan: "Jeesuksen silmissä sinä olet arvokas". Tärkeää on muistaa sanoa se myös itselleni: Jeesus haluaa kohdata myös minut vajavaisena ja epätäydellisenä ihmisenä ja antaa minullekin elävää vettä."

Etu-Aasian työntekijä

Unelmani on saada olla aviomies ja isä, seikkailla ja nähdä maailmaa, olla Jumalan käytössä. Kiitän siitä, että saan elää tätä unelmaa. Unelma, jota en voi itse toteuttaa, mutta jonka toteuttamisessa haluan olla mukana, on se, että evankeliumi saisi levitä kaikkien mongolialaisten keskuuteen.

Janne, Mongolian työntekijä

Unelmat ovat ihmisen elämän keskeinen voimavara. Jos edessä ei ole toivoa ja unelmia, elämä on vaarassa romahtaa. Jos elämää taaksepäin katsoessa nousee esiin vain ankeita ja kipeitä muistoja, ei elämä ole ollut sellaista kuin sen olisi pitänyt olla. Minulla ei ole mitään dramaattisen suurta unelmaa. En unelmoi benji-hypystä korkealta sillalta, en juurikaan matkustamisesta, sillä työni on vienyt minut jo yli 70 maahan. Unelmoin siitä, että jokapäiväinen elämäni olisi sujuvaa ja rikasta ja löytäisin ympäriltäni pieniä tyytyväisyyden aiheita. Unelmoin tyytyväisyydestä siihen, mitä minulla on tässä ja nyt.

Ajattelen, että on parempi olla ripustautumatta johonkin tulevaisuudessa saavutettavaan tai minulle annettavaan ihanaan asiaan, joka laittaa elämäni kerralla kuntoon. Mitä enemmän hoksaan ympäriltäni asioita, jotka juuri nyt tekevät elämästäni antoisaa ja arvokasta, sitä enemmän koen eläväni unelmaani.

Eero, erityisasiantuntija

Uudet yhteisöt ottavat vastuuta lähetystyöstä

Uusien seurakuntayhteisöjen kasvu vakaiksi lähetystyön kantajiksi on pantu ilolla merkille Kylväjässä. Esimerkiksi Jyväskylän KohtaamisPaikassa ja Rovaniemen Oma-yhteisössä kasvaa tulevaisuuden lähevää ja lähettävää sukupolvea.

Raamatun opiskelu ja elävä rukouselämä tuovat mukanaan lähetyskäskyn sisäistämisen. Tämä on nähty muun muassa Jyväskylän KohtaamisPaikassa, joka on kaikille avoin yhteisö Jyväskylän luterilaisessa seurakunnassa. KohtaamisPaikkaa rakennetaan ylöspäin, sisäänpäin ja ulospäin, yhteisön toiminnanjohtaja **Topi Viitasalo** kertoo.

– Jumalan ja hänen valtakuntansa olemukseen kuuluu missio. Hän haluaa uusia perheenjäseniä.

Viitasalo uskoo, että kun yhteisö ja sen jäsenet pysyvät lähellä Jumalaa ja kuuntelevat häntä, jokainen löytää oman paikkansa. Toiset lähettäjinä ja toiset lähtijöinä.

Viitasalo muistuttaa, että jokainen tarvitsee toisia ihmisiä ja heidän tukeaan.

– Hyvä yhteisö luo turvallisen pohjan lähteä eteenpäin, myös lähetystyöhön. Lähtijä tietää, että yhteisö pysyy hänen tukenaan, toiminnanjohtaja toteaa.

Kohti globaalia kokonais kuvaa

Halu osallistua missioon syntyy Viitasalon mukaan Jumalan hyvyyden katselemisesta.

– Kun olemme saaneet maistaa Jumalan hyvyyttä, haluamme jakaa sitä myös eteenpäin.

Lisäksi tarvitaan kristittyjä, jotka auttavat katsomaan Jumalan valtakunnan globaalia kokonais kuvaa. Joskus kauas katseleminen johtaa jäähyväisiin.

– Emme tahdo sitoa ihmisiä itseemme, vaan rohkaisemme jokaista kuuntelemaan Jumalan kutsua vaikka se veisi pois yhteisömme piiristä, Viitasalo toteaa.

Pihtaaminen ja itsellä pitäminen on lopun alku.

– Jos yhteisönä huolehdimme vain itsestämme, koko homma alkaa näivettyä ja haista. Jos käännyimme siunaamaan muita, saamme myös itse kokea siunausta. Tämä pätee sekä lähellä että kaukana.

Pitkiä ja lyhyitä posteja

Jyväskylän KohtaamisPaikasta on lähtenyt jo kolme perhettä pitkäaikaiseen lähetystyöhön. Heistä **Mikko** ja **Liisa Puhalainen** tekevät parhaillaan diasporatyötä Kreikassa.

Jyväskylän KohtaamisPaikan toiminnanjohtaja Topi Viitasalo pitää yhteisön lähetystyöntekijöitä työkavereinaan.

Heille avuksi ja omassa kutsumuksessaan kasvamaan on Jyväskylästä lähetetty myös nuoria lyhytaikaiseen lähetystyöhön.

– Yksi perhe on vahvasti prosessissa lähtemisen kanssa, mutta väylä ei ole ihan vielä auennut. Yksi perhe on jo palannut työalueelta, Viitasalo sanoo.

Vuosituhaten alussa Lähetysseuran työntekijät **Juha** ja **Anu Väliaho** kutsuivat KohtaamisPaikasta vapaaehtoisia suomensukuisten kansojen seurakuntiin Venäjälle. KohtaamisPaikka on sitoutunut tukemaan kaikkia lähteviä taloudellisesti ja rukouksin.

Myös yhteydenpito on tärkeää. Joillakin on yhteisössä läheisiä ystäviä, joiden kautta yhteys pysyy yllä luontevasti, mutta tämän varaan kontakti ei saisi jäädä.

– Rovaniemellä mietitään, miten voisimme tavoittaa matkailijoita. Maailman ääret tulevat tänne katsomaan revontulia ja joulupukkia, Oma-yhteisön pastori Milla Purosalo kertoo.

Laajeneva työyhteisö

Topi Viitasalosta on viime aikoina tuntunut, että KohtaamisPaikasta lähteneet lähetystyöntekijät ovat hänen työkavereitaan ja osa työyhteisöä.

– Pidämme heistä huolta. Näin teki myös Antiokian seurakunta, kun se lähetti Paavalin ja Barnabaan. Seurakunta oli kokonaisuudessaan mukana lähetystyössä. Uskon, että tämä teki lähetysmatkasta menestyksekkään.

Kun Viitasalo aloitti nykyisessä tehtävässään, hän ei ollut koskaan tavannut yhteisön lähetettä.

– Rukoilemme jokaisessa jumalanpalveluksessa heidän puolestaan. Kun puolen vuoden päästä tapasimme, halusin heitä kuin vanhoja tuttuja. Rukous oli liittännyt meitä yhteen, ja he tuntuivat heti läheisiltä ja rakkailta, Viitasalo kertoo.

Rakkaus tulee ilmi tekoina. KohtaamisPaikan kaikki jumalanpalveluskolehdit menevät lähettien tukemiseen ja esirukous heidän puolestaan on järjestelmällistä.

– Yksi ryhmä kokoontuu pelkästään rukoilemaan lähettien puolesta.

KohtaamisPaikassa käy paljon entisiä lähetettä, joiden kautta myös heidän lähettävät järjestönsä ovat tulleet seurakuntalaisille tutummiksi.

”Halu osallistua missioon syntyy Jumalan hyvyyden katselemisesta.

Monenkirjavaa kristillisyyttä

Rovaniemen luterilaisen seurakunnan Oma-yhteisön pastori **Milla Purosalo** on pullollaan evankelioimisintoa. Tavoittavia tapahtumia suunnittelee ja toteuttaa iso joukko yhteisön vapaaehtoisia.

Uusille yhteisöille on tyypillisempää panostaa evankelioimiseen kuin globaaliin missioon, mutta Purosalo ei halua nähdä niitä vaihtoehtoina. Päinvastoin: kumpikin tarvitsee toistaan.

Rovaniemen ilmapiiriin vaikuttaa Purosalon mielestä edelleen kaupungissa pitkään toiminut Lähetysnuorten (YWAM) opetuslapsuskoulu.

Monenkirjavat kristityt ovat tervetulleita myös Oma-yhteisöön, mutta sillä on silti selkeä luterilainen identiteetti. Osa jäsenistä on ollut mukana luterilaisten järjestöjen nuorisotyössä, osa tulee vapaista suunnista. Monet ovat tulleet uskoon aikuisina.

Milla Purosalon oma tausta on eteläsuomalaisen kaupunkiseurakunnan nuorisotyössä. Usko ja lähetysnäky kasvoivat teologian opintojen aikana.

Kohteena Mongolia

Rovaniemen Oma-yhteisö tukee Kylväjän Mongolian-työtä. Työalueen tarpeet ovat esillä yhteisön tilaisuuksissa ja ihmisiä kutsutaan mukaan rukouksin ja taloudellisesti.

Kohteen valitsemisessa oli apuna seurakunnan lähetystyön koordinaattori **Pirita Bucht**, jonka Oma-yhteisö kutsui esittelemään seurakunnan nimikkokohteita. Valintaan vaikutti myös se, että rovaniemeläiset **Marjut** ja **Jaakko Tikkanen** ovat toimineet seurakunnan läheteinä Mongoliassa. Marjut Tikkanen palvelee nykyisin Rovaniemellä monikulttuurisen työn diakonina. Mongoliassa parhaillaan Kylväjän kautta työskentelevä **Janne Henriksson** on puolestaan vierailut yhteisössä saarnaamassa. Milla Purosalo muistuttaa, että alueista ja työntekijöistä tarvitaan konkreettista tietoa. Kylväjän keskittyminen seutuihin, joissa elää vähän tai ei lainkaan kristittyjä, puhuttelee Purosaloa.

– Sellaisissa paikoissa Kylväjä tekee kehitysyhteistyötä ja julistaa evankeliumia.

Kirjeitä kahvipöydissä

Jotta näky leviäisi, Purosalo tulostaa kahvipöytiin Janne ja **Ella Henrikssonin** lähettäjäkirjeitä ja innostaa seurakuntalaisia poimimaan niistä rukousaiheita.

– Yhteydenpito voisi olla tiiviimpääkin ja rukousta voisi olla enemmän.

Oma-yhteisössä on joitakuuta, jotka pohtivat lähtemistä myös omalla kohdallaan. Heitä on mukava ohjata keskustelemaan tuttujen lähetystyöntekijöiden kanssa, Milla Purosalo kertoo.

Innosta hehkuvia sydämiä

Emmauksen tiellä kulkeneet opetuslapset pyörittelivät hämmentyneinä kysymyksiä, joihin heillä ei ollut vastauksia. Tulevaisuus tuntui olevan tukossa. Ylösnousseen Kristuksen kohtaaminen toi hämmennyksen keskelle uuden innon.

Intialainen hindutaustainen **Meena Suneel** tuli pari vuotta sitten miehensä kanssa Ateenan diasporatyön seurakuntaan etsimään apua miehen päänsärkyyn. Kylväjän lähetit **Faisal** ja **Bellah Masih** rukoilivat pariskunnan puolesta. Koettuaan sydämessään ihmeellistä rauhaa Meena alkoi lukea Raamattua ja rukoilla Jeesusta.

Muutaman viikon kuluttua hän halusi koko perheen tulevan kasteelle, vaikka mies ja lapset eivät vielä usko-neet. Meena rukoili perheensä uskoontulon puolesta. Kun he olivat saaneet opetusta ja kastepäivä oli käsillä, jokainen perheenjäsen halusi kasteen ja liittyä seurakuntaan.

Tänään Meena on seurakunnan innokas vapaaehtoi-nen. Hän on johdattanut monta intialaista tuntemaan Jeesuksen pelastajanaan.

Suolana epävarmuuden keskellä

Keväällä saimme työmme suunnittelun avuksi arviointi-raportin 50 vuoden kuljetusta matkasta. Siinä todetaan: ”Kylväjä haluaa olla maan suola. Se on tulevaisuudessa entistä enemmän eri voimien puristuksessa. Tästä syntyy paljon kysymyksiä. Miten säilyttää vanha ja samalla uudis-tua? Olisi löydettävä reitti kahden uhkan välistä.”

Kirkossa ja lähetysten saralla on paljon epävakautta ja monia epävarmuustekijöitä. Nämä voivat kuormittaa, ahdistaa ja jopa pelottaa. Monien epävarmuuksien keskel-lä emme antaudu Kylväjässä pelolle. Emme halua tehdä päätöksiä pelosta käsin.

Sen sijaan turvaudumme yhä vahvemmin lähetysten Herraan ja hänen lupaukseensa: ”Olen puhunut teille tä-

män, jotta teillä olisi minussa rauha. Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman” (Joh. 16:33).

”Älä pelkää” on Raamatun punainen lanka. Se on enke-leiden kaikkein yleisin sanoma: ”Älä pelkää!” Myös Jeesus itse lohdutti ja kehotti seuraajiaan: ”Älkää pelätkö!”

Suhde kirkkoon työn alla

Tulevina vuosina joudumme Kylväjässä kohtaamaan monia kriittisiä kysymyksiä. Tiukentuneessa taloudelli-nessä tilanteessa kysymme, miten rahoitamme työmme. Mistä löytyy uusia lähetystyöntekijöitä? Säilyykö Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa tahto ja mahdollisuus teh-dä lähetyskäskyn mukaista klassista lähetystyötä? Miten Kylväjän suhde kirkkoon kehittyä tulevina vuosina?

Entä miten määritämme luterilaisen identiteettimme? Pystymmekö toimimaan – lähetysten vuoksi – joustavasti, vieraanvaraisesti ja yhteistyöhakuisesti? Uskallammeko sanoa hyville asioille ”ei”, jotta voimme sanoa tärkeimmälle ”kyllä”? Keskitämmekö resurssimme ja voimavaramme olennaiseen: tavoittamattomien tavoittamiseen Kristuksen evankeliumilla? Pystyykö Kylväjä määrittämään tulevan suuntansa omasta työnäystään ja omista lähtökohdistaan käsin vai sallimmeko muiden määritellä suuntamme?

Aarteita epävarmuuden keskellä

Emmauksen tiellä kulkeneiden opetuslasten kokemus tarjoaa 50-vuotiaalle Kylväjälle eväitä tulevaisuuteen. Pääsiäisiltana nämä kaksi opetuslasta olivat murheiden

”

Emme halua tehdä päätöksiä pelosta käsin. Sen sijaan turvaudumme yhä vahvemmin lähetysten Herraan, Jeesukseen, ja hänen lupaukseensa.

valtaamia, suuren hämmennyksen tilassa. Kaiken epäsel-vyyden ja pelon keskellä ylösnoussut Kristus kuitenkin liittyi heidän seuraansa ja kohtasi heidät.

Jeesus avasi heille Jumalan Sanaa, ruokki heitä mur-tamalla leipää ja jäi heidän luokseen. Sen seurauksena, että he saivat viettää Jeesuksen kanssa aikaa ja ammentaa Jumalan Sanasta, näiden kahden sydämet ”hehkuivat innosta”. Ne hehkuivat evankeliumin ilosta. Tämä into sai heidät kertomaan toisille ”mitä matkalla oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen”.

Maailmassa elää liki kolme miljardia ihmistä, jotka ei-vät ole kuulleet evankeliumia Kristuksesta. Olennaista on, että he saivat mahdollisuuden ihmetellä, miten Jeesus yllättää meidät syntiset ihmiset rakkaudellaan, hyvydel-lään ja armollaan. Lähetystyössä haluamme toimia kuin Pyhä Henki: kehua Jeesuksen hyvyttä, kääntää huomion Kristukseen, ei itseemme.

Paimen lahjoittaa identiteetin

Tulevina vuosina Lähetysyhdistys Kylväjä tulee Kristuksen lammasmaana kokemaan monenlaista vastustusta, meitä tullaan vetämään moneen suuntaan. Työmme oikeutusta tullaan haastamaan. Lähetysjärjestömme identiteetin kir-kastaminen ei tule olemaan helppoa. Tämä voi olla jopa raastavaa.

Kun talouspaineet ja keskustelu Kylväjän suunnasta uhkaavat asettaa meidät toisiamme vastaan, pidetään katse Hyvässä Paimenessa, kuunnellaan tarkasti Hänen ääntään. Jeesus sanoo itsestään: ”Lampaat kuuntelevat [Hyvän Paimenen] ääntä. Hän kutsuu lampaitaan nimeltä ja vie ne laitumelle. - Hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, koska ne tuntevat hänen äänensä” (Joh. 10: 3-4).

Emme tiedä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Voimme kuitenkin luottaa Jumalan lupaukseen: ”Jumala, joka

on Kylväjässä aloittanut hyvän työnsä, myös saattaa sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä” (Fil. 1:6).

Ei Kylväjältä mitään puutu

Jos paineet puristavat Kylväjää niin, että parahdamme: ”Au! Herra, auta!” silloinkin saamme luottaa, että itse Hyvä Paimen, Jeesus Kristus, pitää Kylväjän kasassa, tur-vassa ja oikealla tiellä.

Psalmi 23 on sopiva rohkaisu ja siunaus Kylväjän seu-raavalle viidellekymmenelle vuodelle: ”Herra on Kylväjän paimen, ei Kylväjältä mitään puutu. Hän vie Kylväjän vihreille niityille, hän johtaa Kylväjän vetten ääreen, siellä Kylväjä saa levätä. Hän virvoittaa Kylväjän sielun, hän ohjaa Kylväjää oikeaa tietä nimensä kunnian tähden.

Vaikka Kylväjä kulkisi pimeässä laaksossa, ei Kylväjä pelkää mitään pahaa, sillä sinä olet Kylväjän kanssa. Sinä suojelet Kylväjää kädelläsi, johdatat paimensauvallasi. - - Sinun hyvyttesi ja rakkautesi ympäröi Kylväjää kaikkina sen päivinä, ja Kylväjä saa asua Herran huoneessa päivien-sä loppuun asti.”

Kun jatkamme evankeliumin kylvöä lähetysten Silkki-tiellä, tavoittamattomien tavoittamiseksi, saamme omistaa Joosefin sanat: ”Jumala on ollut minun paimeneneni synty-mästäni tähän päivään saakka.”

Kirjoitus on lyhennelmä Kylväjän Kesäpäivien juhlapuheesta.

Vuosina 1987–2016 Bangladeshin lähettinä toiminut Aili Maria Manninen pääsi kokemaan lähetyselämän erikoisuuksia elefantin selästä käsin. Hän oli vuonna 1981 kansainvälisen järjestön (HEED) opiskeluohjelman kautta tutustumassa Kylväjän työhön Bangladeshissa. Työ oli tuolloin alkamassa ja projektisuunnitelmia laadittiin. Helena Herlevi tutustui oraon-kansanryhmän kyliin tutkien mahdollisuuksia aloittaa työtä heidän hyväkseen, ja Anja Mustonen toimi terveystyössä. Lisäksi Riitta Aho (myöhemmin Kurttila) toimi lepralääkärinä tanskalaisten sairaalassa sekä Marja ja Tapio Karvonen norjalaisten työyhteisössä. Kylväjän yhteistyöjärjestö BLM-F rekisteröitiin elokuussa 1980. Kuvan otti Leena Lehto (myöhemmin Putkonen), joka toimi tuolloin HEED:n käsityöohjelmassa.

Vaikeita valintoja

Seurakuntien talousarvioavustusten pieneneminen sekä maailmanlaajuinen inflaatio vaikuttavat merkittävästi myös Kylväjän talouteen.

"Tänne saakka on tultu Hänen voimassaan, huomispäivästä vielä en tiedä. Kyllä Jumala huolen pitää hulluistaan, vieköön Hän minne tahtoo vain viedä." Nämä gospelyhtye *Exitin* laulun sanat ovat olleet usein mielessä viime aikoina. Olemme saaneet tehdä työtä Kylväjässä jo 50 vuotta Hänen voimassaan. Taloudellisesti on ollut helpompia vaiheita ja ajoittain tiukempia. Viime kuukausina taloudellinen tilanteemme on ollut erityisen haastava. Välillä rahavarat ovat olleet todella vähissä, mutta aina viime hetkellä, juuri ajallaan, olemme saaneet riittävästi tukea, jotta olemme selvinneet päivittäisistä velvoitteistamme. Kiitos siis teille kaikille mukanaolosta tässä työssä! Jumalan huolenpidon on huomannut.

Rukousta ja taloudellista tukea tarvitaan edelleen, ehkä enemmän kuin koskaan. Työtä on valmisteltu, suunniteltu ja tehty tarkkaan harkiten ja rukoillen, mutta kuitenkin tämän vuoden aikana olemme joutuneet sopeuttamaan toimintojamme

ja tekemään ikäviäkin päätöksiä. Tätä kirjoittaessani rahavaramme ovat ennätysmiinuksella ja samaan aikaan pitäisi suunnitella ensi vuotta. Joudumme mahdollisesti tekemään vaikeita valintoja budjetin saamiseksi tasapainoon. Koska resurssit ovat vähissä, joudumme miettimään, mitä kaikkea voimme tehdä ja mitä joudutaan jättämään pois. Rukouksethathan kanssamme viisautta ensi vuoden toiminnan suunnitteluun ja talousarvion tekemiseen. Haluamme tehdä kaiken mahdollisen, jotta kaikki liikenevä raha voitaisiin käyttää perustyöhömme ja voisimme pitää lähetystyöntekijämme työalueilla.

Evankeliumi on ilmainen, mutta sen vieminen kaikkeen maailmaan maksaa. Jos et ole vielä kenenkään lähetystyöntekijän tukija, mieti ja rukoile, voisitko liittyä mukaan. Jos olet tukija, olisiko sinulla mahdollisuutta kasvattaa tukeasi? Jos lahjoitat lähetystyöhön satunnaisesti, voisitko olla säännöllinen tukija? Älä epäröi olla yhteydessä, kerron mielelläni lisää.

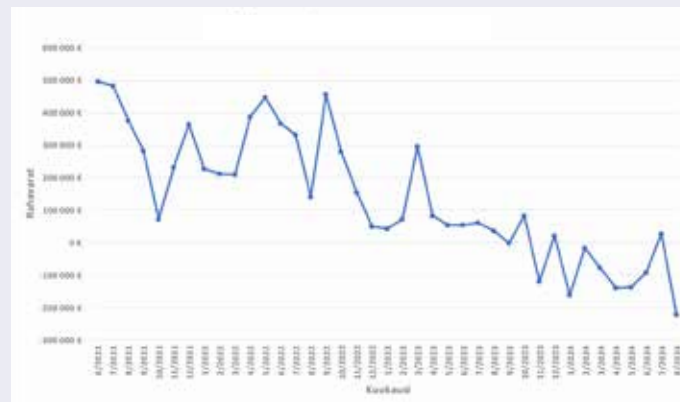
"Paljon työtä vielä jäljellä on, Luojan pelto on niin mittaamaton. Teidän vierellänne matkaani teen, kunnes usko vaihtuu näkemiseen."

JUSSI VALKEADOKKI

MIKKO PUHALAINEN
hallintojohtaja
050 416 7543
mikko.puhalainen@kylvaja.fi

Rahavarat (kuukauden viimeinen päivä)

TUE KYLVÄJÄ-LEHTEÄ
Lahjasi Kylväjälle on lahja lähetystyölle

TILISIIRTO
Tili: FI22 5092 8820 0134 57
Viitenumero:
707 041 041 117 696

MOBILEPAY 18437
Viesti: "Kylväjä-lehti"

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

Lahjoita MobilePayllä

Jos haluat kohdentaa lahjasi (esim. tietylle työalueelle tai lähetille tai tiettyyn keräykseen), kirjoita kohde kommenttikenttään.

Ryhdy kuukausikylväjäksi sivulla kylvaja.fi/lahjoita

Lahjoita tilisiirrolla

Nooa Säästöpankki
IBAN: **FI57 4405 0010 0212 96**
BIC: **ITELFIHH**

OP Uusimaa
IBAN: **FI22 5092 8820 0134 57**
BIC: **OKOYFIHH**

Viite: **2100 0001 0** (Yleinen tuki)

Katso muut lahjoitustavat sivulta kylvaja.fi/lahjoita

- kohdennetut lahjoitukset
- merkkipäivälahja
- testamentti (Kylväjälle verottomia)

Haluatko kysyä lahjoittamisesta? Tarvitsetko apua? Lähetä meille sähköpostia: talous@kylvaja.fi. Autamme mielellämme. Jos haluat lahjoittaa kiinteää omaisuutta tai osakkeita, ota yhteys Tanja Hirvilammiin.

Kiitos lahjastasi!

Valo-illoista näkökulmia kutsumuksen etsimiseen

Kylväjän toimistolla Tikkurilassa pääsee osaksi joka toinen tiistai-ilta kokoontuvaa nuorten aikuisten yhteisöä. Mukaan voi tulla myös etäyhteyksien päästä. Keskiössä on lähetyselämä.

Kello lähenee kuutta syyskuisena tiistai-iltana. Syksyn ensimmäinen Valo-ilta on alkamassa Tikkurilassa Kylväjän toimistolla. Illoista vuorotellen vastuussa olevat **Sara Mäkinen** ja **Toini Seppälä** ovat tietokoneella virittelemässä etäyhteyksiä kuntoon. Tuolit on aseteltu puoliympyrään ja pöydällä odottaa avaamaton suklaalevy sekä kaiutin. Keittiöstä voi hakea pullaa ja omenapiirakkaa.

Puitteet muistuttavat kristillisen tv-aseman studiota, mutta tunnelma on kuin ystävän olohuoneessa.

Mistä Valo-illoissa on kyse?

– Ne ovat nuorten aikuisten yhteisö, joka tarjoaa näkökulmia oman kutsumuksen etsimiseen ja löytämiseen erityisesti lähetystyön näkökulmasta, Mäkinen avaa.

– Täältä saa myös aineksia pohdita lähetettyä elämistä omassa arjessa, Seppälä täydentää.

Seppälä ja Mäkinen ovat itsekin nuoria aikuisia ja juuri astuneet joka toinen tiistai pidettävien Valo-iltojen ruoriin.

Mäkisen opinnot valtiotieteellisessä tiedekunnassa ovat loppusuoralla, ja Seppälä on arkkitehti. Molemmat ovat käyneet Valo-illoissa siitä asti, kun ne korona-aikana alkoivat. He kuulivat illoista Kylväjän, OPKO:n, SRO:n ja Sansan yhteisen Lähetetty-koulutuksen kautta.

– On ollut mahtavaa, että Kylväjä tarjoaa yhteisön, joka ei vain ala ja pääty. Tässä on ollut jatkuvuus ja mahdollisuus syventää ajatuksia lähetystyöstä, Mäkinen summaa.

Eväitä Jumala-suhteeseen

Kuuden pintaan toimiston ovikello soi tiuhaan. Myös **Samuli Kivelän** isännöimälle Teams-alustalle alkaa ilmestyä väkeä Espoota ja Joensuuta myöten.

Valo-iltoihin voi osallistua myös etäyhteydellä.

Yksittäin osallistumisen lisäksi omalla paikkakunnalla voi kerätä solun, jonka kanssa voi kuunnella illan opetuk-

sen sekä keskustella ja rukoilla yhdessä, Seppälä ja Mäkinen kertovat.

Illassa on mukana useampi konkari mutta myös yksi uusi kävijä. **Maisa Säämäki** on tullut paikalle kämppiksen kutsumana.

Ensimmäiset puoli tuntia jaetaan kuulumisia – miten kesä meni ja mitä kuuluu lähetettyä elämiseen.

Rinkiin on liittynyt myös illan puhuja, Kylväjän diasporatyön erityisasiantuntija **Taneli Skyttä**. Hän on tullut jakamaan ajatuksia omasta polustaan tavoittamattomien tavoittamiseksi, kutsumuksesta ja identiteetistä.

Skyttän lisäksi syksyn puhujia ovat muun muassa pastori ja lähetystyöntekijä **Erkki Jokinen** ja taidepedagogi **Minna-Maria Lenfeldova**.

Toini Seppälä ja Sara Mäkinen kertovat rukoilleensa paljon viisautta siihen, keitä kutsuisivat puhumaan.

– Yritimme löytää tasapainoa ulospäin suuntautuvan lähetettyä elämisen ja Jumala-suhteen hoitamisen välillä, Mäkinen valottaa.

Joku joka kutsuu

Taneli Skyttä aloittaa puheensa kutsumuksesta.

– Oleellista on, että meillä on Joku joka kutsuu.

– Kutsumus tuo elämään syvän mielekkyyden, joka kestää myös kriisit.

Skyttä on jäsentänyt ajatuksensa **Brian Sandersin** kutsumuksen kuudesta vaiheesta kertovan kirjan avulla (*The 6 Seasons of Calling: Discovering Your Purpose in Each Stage of Life*). Sen mukaan elämä koostuu kuudesta erilaisesta vaiheesta, joista kullakin on erityinen tehtävänsä kutsumuksen löytämisessä ja toteuttamisessa.

– Kutsumus on siellä, missä oma intohimo kohtaa maailman tarpeet.

Skyttä havainnollistaa polkuaan valokuvin, joissa matkataan 70-luvun Suomesta halki 2000-luvun alun Keski-Aasian aina nyky-Kreikkaan saakka. Kaikki kuunte-

Valo-iltojen uudet vetäjät Sara Mäkinen ja Toini Seppälä virittelevät etäyhteyksiä kuntoon.

Taneli Skyttä oli syksyn Valo-iltojen ensimmäinen puhujavieras.

”

Tunnelma on kuin ystävän olohuoneessa.

levat keskittyneesti. Puheen jälkeen rukoillaan.

– Mitä tämä herätti teissä? Skyttä kysyy.

Keskustelusta huomaa, että aihe resonoi sekä paikan päällä että linjoilla.

”Anna meille rohkeuden Henki”

Lopuksi mennään rukousryhmiin.

– Rakas Jeesus, anna meille sellainen rohkeuden Henki, että voisimme puhua sinusta avoimesti niille, jotka eivät sinua vielä tunne. Aamen.

Kello on jo reippaasti yli kahdeksan, mutta kenelläkään ei tunnu olevan kiirettä lähteä kotiin. Vaihde-

livi ja Samuel Gröhn, Valo-iltojen konkarikävijät, ovat päättäneet osallistua myös Kylväjän lähetyskoulutusmoduuleihin.

Maisa Säämäki löysi ensikertalaisena paikalle kämppiksen kutsusta.

ajatuksia riittää, muun muassa siitä, miten sana Valo-illoista voisi levitä niin, että entistä useampi löytäisi paikalle.

– Oma seurakuntayhteys on tärkeä, sitä ei voi korvata, mutta täällä saa nuorten aikuisten kanssa pohdita lähetysjuttuja, Toini Seppälä tiivistää.

– Olemme täällä ainutlaatuisella, etuoikeutetulla aitiopaikalla, **Mirjam Linnapuomi** toteaa.

Lue lisää: kylvaja.fi/valo-illat

SR
KL

Joka toinen tiistai kello 18–20

Syys 2024

KYLVÄJÄN
VALO-illat

- 15.10. Jumalan läsnäolo elämän kipukohdissa - Minna-Maria Lenfeldova (taidepedagogi)
- 29.10. Kutsumuspolkuni ja palvelussa diasporatyössä - Matti Kaipainen (pastori, lähetystyöntekijä)
- 12.11. Luovaksi luotu - Sofia Ziessler-Korppi (taiteilija, äiti, lähetystyöntekijä)
- 26.11. Kutsumuspolkuni ja johtajuus Jumalan missiossa - Ville Laine (yrittäjä, valo- ja videokuvaaja)
- 3.12. Joulu valo

kylvaja.fi/valo-illat

Tervetuloa lähetyksen maailmaan! Koulutukset 24–25

8.–9.11. Raamatun pelastushistoria ja lähetyksen perusteet – kristinuskon juutalaiset juuret

- Aiheina: Israelin valinta ja tehtävä, Aikukirkko ja uskontunnustukset, Kristinuskon haastajat (harhaopit) sekä Jälkitunnustuksellinen aika

13.–14.12. Kulttuurien välinen palvelu I: Muista kulttuureista ja tunnustuskunnista olevien ihmisten ymmärtäminen ja työskentely yhdessä

- Aiheina: Kulttuurin ulottuvuudet, Kulttuurisensitiivisyys kristittyinä ammattilaisena, Monikulttuurisessa tiimissä toimiminen sekä Kulttuurishokki ja -stressi

17.–18.1. Kulttuurien välinen palvelu II: Muihin uskontoihin kuuluvien ihmisten ymmärtäminen – välineitä kontekstualisointiin

- Aiheina: Kontekstualisoinnin raamatulliset perusteet, Kontekstualisoinnin teorioita sekä Uskonnolliset kontekstit

14.–15.2. Todistaminen, opetuslapsuuttaminen & seurakunnan perustaminen

- Aiheina: Oma tapani olla Jeesuksen todistaja, Opetuslapsena eläminen ja siinä tukeminen sekä Seurakunnan olemus ja seurakunnan perustamisen periaatteita

7.–8.3. Turvallisuusjohtaminen – Riskiarviointi ja varautuminen

- Aiheina: Riskien arviointi ja minimoiminen, Kriiseihin varautuminen, Yksilön ja organisaation turvallisuuskäyttäytyminen sekä Kriisien kohtaaminen ja turvallisuus

11.–12.4. Henkivaltojen todellisuus lähetystyössä

- Raamatulliset periaatteet henkimaailman kohtaamisessa sekä Henkimaailman kohtaaminen lähetyskontekstissa

Lisätiedot: kylvaja.fi/koulutukset tai
Elisa Grege, Kylväjän koulutusvastaava, vierelläkulkija
elisa.grege@kylvaja.fi | +358 50 463 0070

Koulutukset järjestetään Suomen Raamattuopistolla kansanopistokursseina.

Olavi Peltolan, Per Wallendorffin,
Juhani Lindgrenin ja Pekka Mäkipään
opetuksia

JANOINENLAMMAS.FI

Kylväjän arkistojen aarteet
nyt kuunneltavissa!

janoinenlammas.fi/arkistojen-aarteet

Verkkokauppa

PALAMAAILMALTA.FI

Kalenterit vuodelle 2025

Hanna Ekola
Valoa ja voimaa seinäkalenteri 2025

Kaikki
kalenterit
15 €/kpl

Sari Savela
Kalenterivuosi 2025
seinäkalenteri

Kauneimmat kirkkomme
seinäkalenteri 2025

35 €

Erkki Jokinen
Ihmisen varjo
Esseitä pahuudesta
ja toivosta

30 €

Lea Kujanpää
Ettei tarvitse pelätä
Henkimaailman kohtaaminen

23 €

Ritva Olkkola-
Pääkkönen
Tieni Etiopiaan

PALAMAAILMALTA.FI

p. 0440 265 465 | asiakaspalvelu@palamaailmalta.fi

Anna lahja, joka tuo toivoa

KANA PERHEELLE 6 €

SÄPÄTTIKOULUN OPETTÄJÄN KOULUTUS ISRAELISSA 20 €

VIITTOMAKIELEN SANAKIRJA 20 €

MENESTYVA PIENRYHTIJÄ 100 €

EVANKELIONA MUSIIKKITYÖ 50 €

TRAUMATYÖ ETU-AASIASSA 50 €

Ilahduta! Aineettomat lahjat verkkokaupasta
www.kylvaja.fi/aineettomat-lahjat

Kylväjä 50

Run for Missions
juoksuhaaste lähetykselle

Barcelona 6.10.
Ironman-kisa
MITEN KÄVI?

Käy kurkkaamassa kylvaja.fi/r4m miten **Magnus Riska** pärjäsi Ironman-kisassa Barcelonassa 6.10. ja osallistu Tabor Evangelical Collegen opetustyön tukemiseen Etiopiassa!

Osallistu Mobilepaylla:
18437
viesti: 2211 9040 2002 159

Kylväjä 50
JOTTA VALTAKUNTA TUNNUS

MUUTOKSIA AUKIOLOIHIN

Lähetysyhdistys Kylväjän toimisto Vantaan Tikkurilassa on avoinna 1. syyskuuta alkaen ainoastaan ma-to kello 9.30–16.00.
Perjantaisin toimisto on kiinni.

Puhelinvaihte p. 09 2532 5400 palvelee normaalisti ma-pe kello 9.30–16.00.

Lähetysyhdistys Kylväjä ry:n sääntömääräinen syyskokous 2024

Aika: Torstaina **12.12.2024 kello 18.00**
Paikka: Suomen Raamattuopisto, Helsingintie 10, Kauniainen sekä etäosallistuminen Teams-etäkokousjärjestelmällä.

Lisätietoja ja ilmoittautuminen:
www.kylvaja.fi/syyskokous

Tikkuraitti 11 A, 2.krs Tokmannin yläpuolella

Kylväjän syysmyyjäiset

la 26.10. klo 11–14

Myyntipöydiltä herkkuja, kahvio, kirpputori, poistokirjoja ja pika-arpajaiset ym! Tervetuloa!

KYLVÄJÄ POD

Kylväjä Pod kertoo tuoreet uutiset maailmalta ja päästää ääneen nykypäivän lähetit.

Muista myös **LÄHETYSVARTTI** Radio Deillä su klo 15.35

SAATAVILLA USEISSA PALVELUISSA

YHTEYSTIEDOT

Lehden tilaukset, peruutukset ja osoitteenmuutokset
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
p. 09 2532 5400

Päätoimittaja
Jukka Kääriäinen
jukka.kaariainen@kylvaja.fi

Va. viestintäpäällikkö
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kylvaja.fi

Taitto
Minna Rautiainen

PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, Tikkurila

09 2532 5400

toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Lähetysyhdistys Kylväjä

_kylvaja

Pankkiyhteys
Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH
OP Uusimaa
IBAN: FI22 5092 8820 0134 57
BIC: OKOYFIHH
Keräyslupa
RA/2021/1495

Lähetysyhdistys Kylväjä on Suomen ev.lut. kirkon lähetyjärjestö ja Ulkoministeriön pitkäaikainen kumppani kehitysyhteistyössä. Teemme töitä Jumalan valtakunnan etenemiseksi erityisesti siellä, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Lähetysnäkemysemme on kokonaisvaltainen: siihen kuuluu evankeliumin julistaminen sekä yhteisöjen elinolosuhteiden kohentamiseen ja kestäväan kehitykseen tähtäävä palvelu.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PunaMusta, Tampere
Osoitteellinen levikki 12 500

Seuraava numero ilmestyy 11.12.2024

Tule mukaan kuukausikylväjäksi

Kristillisen kirkon syntyminen kestää vuosia. Emme tavoittele pikavoittoja, vaan sitoudumme. Sitoutumisella on taloudellinenkin hintansa, jota meidän on tänä syksynä vaikea maksaa. Jotta voisimme suunnitella työtämme pitkäjänteisesti, tarvitsemme vakaammat tulot. Siksi jokainen sitoutunut "kuukausikylväjä" on meille aarre. Jos tuet jo Kylväjän työtä "kuukausikylväjänä", kiitos uskollisuudestasi!

Jos et vielä kuulu tähän joukkoon, tule mukaan! Sitoudu vuodeksi antamaan 50 euroa kuukaudessa. Tällä summalla mahdollistat Bangladeshin yhteistyökirkkomme raamattuopetus-tapahtuman neljällä paikkakunnalla. 75 euron kuukausilahjoituksella mahdollistat etiopialaisen teologianopiskelijan vuoden opinnot Tabor Evangelical Collegessa. 100 eurolla kuukaudessa voimme maksaa Koillis-Intiassa Manipurin evankelisluterilaisen koulun yhden opettajan palkan.

"Kukin antakoon sen mukaan kuin on mielessään päättänyt, ei vastahakoisesti eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa" (2 Kor. 9:7).

Lähetyksen Jumala siunatkoon lahjanne!

Jukka Kääriäinen
lähetyksenjohtaja

Martti Leinonen
hallituksen puheenjohtaja

 kylvaja.fi/kuukausilahjoitus
tai kätevästi QR-koodilla

